

# Jurnalul Oficial

## al Uniunii Europene

C 174



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

16 iunie 2012

Număr de referință	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

## IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

**Curtea de Justiție a Uniunii Europene**

2012/C 174/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 165, 9.6.2012 .....	1
---------------	---	---

**Tribunalul**

2012/C 174/02	Repartizarea judecătorilor pe camere .....	2
---------------	--	---

## V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

**Curtea de Justiție**

2012/C 174/03	Cauza C-125/09: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Republica Cipru (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directivele 2002/21/CE și 2002/20/CE — Drepturi de trecere — Netranspunere în termenul prevăzut) .....	4
---------------	--	---

RO

Preț:  
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2012/C 174/04	Cauza C-337/10: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Germania) — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main [Politica socială — Directiva 2003/88/CE — Condiții de muncă — Organizarea timpului de lucru — Dreptul la un concediu anual plătit — Indemnizație în caz de boală — Funcționari (pompieri)] .....	4
2012/C 174/05	Cauza C-406/10: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit) — SAS Institute Inc./World Programming Ltd [Proprietate intelectuală — Directiva 91/250/CEE — Protecția juridică a programelor pentru calculator — Articolul 1 alineatul (2) și articolul 5 alineatul (3) — Întinderea protecției — Creație directă sau prin intermediul unui alt proces — Program pentru calculator protejat prin dreptul de autor — Reluarea funcțiilor de un al doilea program fără acces la codul sursă al primului — Decompilare a codului obiect al primului program pentru calculator — Directiva 2001/29/CE — Drept de autor și drepturi conexe în societatea informațională — Articolul 2 litera (a) — Manual de utilizare a unui program pentru calculator — Reproducere într-un alt program pentru calculator — Încălcarea dreptului de autor — Condiție — Expresia creației intelectuale proprii a autorului manualului de utilizare] .....	5
2012/C 174/06	Cauza C-419/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Germania) — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern (Directiva 2006/126/CE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Refuzul unui stat membru de a recunoaște, unei persoane al cărei permis de conducere a făcut obiectul unei retrageri pe teritoriul său, valabilitatea unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru) .....	6
2012/C 174/07	Cauza C-456/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado (Libera circulație a mărfurilor — Articolele 34 TFUE și 37 TFUE — Reglementare națională care interzice comercianților cu amănuntul de produse din tutun să importe produse din tutun — Normă referitoare la existența și la funcționarea monopolului de comercializare a produselor din tutun — Măsură cu efect echivalent unor restricții cantitative — Justificare — Protecția consumatorilor) .....	6
2012/C 174/08	Cauza C-472/10: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Pest Megyei Bíróság — Ungaria) — Nemzeti Fogvasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt [Directiva 93/13/CEE — Articolul 3 alineatele (1) și (3) — Articolele 6 și 7 — Contracte încheiate cu consumatorii — Clauze abuzive — Modificare unilaterală a clauzelor contractului de către vânzător sau de către furnizor — Acțiune în încetare formulată în interes public, în numele consumatorilor, de un organism desemnat de legislația națională — Constatarea caracterului abuziv al clauzei — Efecte juridice] .....	7
2012/C 174/09	Cauza C-508/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/109/CE — Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung — Cerere de dobândire a statutului de rezident pe termen lung — Cerere de permis de ședere într-un al doilea stat membru formulată de un resortisant al unei țări terțe care a dobândit deja statutul de rezident pe termen lung într-un prim stat membru sau de un membru al familiei acestuia — Cuantumul taxelor impuse de autoritățile competente — Caracter disproporționat — Împiedicarea exercitării dreptului de ședere) .....	7
2012/C 174/10	Cauza C-510/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Østre Landsret — Danemarca) — DR, TV2 Danmark A/S/NCB — Nordisk Copyright Bureau [Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Articolul 5 alineatul (2) litera (d) — Dreptul de comunicare publică a operelor — Excepție de la dreptul de reproducere — Înregistrări efemere ale operelor, realizate de organismele de radiodifuziune sau televiziune prin utilizarea propriilor instalații și pentru propriile programe difuzate — Înregistrare realizată prin utilizarea instalațiilor unei terțe persoane — Obligația organismului de radiodifuziune sau televiziune de a repara prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile terței persoane] .....	8

2012/C 174/11	Cauza C-520/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Regatul Unit) — Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Fiscalitate — A șasea directivă TVA — Articolul 2 — Prestare de servicii cu titlu oneros — Servicii de telecomunicații — Cartele telefonice preplătite ce conțin informații care permit efectuarea de apeluri internaționale — Comercializare prin intermediul unei rețele de distribuitori) ..... 9	9
2012/C 174/12	Cauza C-571/10: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Bolzano — Italia) — Servet Kamberaj/Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano (Spațiul de libertate, securitate și justiție — Articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Directiva 2003/109/CE — Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung — Dreptul la egalitate de tratament în ceea ce privește securitatea socială, asistența socială și protecția socială — Derogare de la principiul egalității de tratament pentru măsurile care privesc asistența socială și protecția socială — Excluderea „indemnizațiilor de bază” din domeniul de aplicare al acestei derogări — Reglementare națională care prevede un ajutor pentru locuință în favoarea chiriașilor cu venituri reduse — Cuantumul fondurilor destinate resortisanților țărilor terțe stabilit în funcție de o medie ponderată diferită — Respingerea unei cereri de ajutor pentru locuință ca urmare a epuizării bugetului destinat resortisanților statelor terțe) ..... 9	9
2012/C 174/13	Cauzele conexe C-578/10-C-580/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10) (Articolele 18 CE și 56 CE — Autovehicule — Utilizarea într-un stat membru a unui autovehicul privat împrumutat care este înmatriculat într-un alt stat membru — Taxarea acestui vehicul în primul stat membru cu ocazia primei sale utilizări pe rețeaua rutieră națională) ..... 10	10
2012/C 174/14	Cauza C-620/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Suedia) — Migrationsverket/Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati [Sistemul de la Dublin — Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Procedura de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil — Resortisanți ai unei țări terțe titulari ai unei vize valabile eliberate de „statul membru responsabil” în sensul aceluiași regulament — Cerere de azil depusă în alt stat membru decât statul responsabil în temeiul regulamentului — Cerere de permis de ședere în alt stat membru decât statul responsabil, urmată de retragerea cererii de azil — Retragere care are loc înainte ca statul membru responsabil să fi acceptat preluarea — Retragere care pune capăt procedurilor instituite prin Regulamentul nr. 343/2003] ..... 11	11
2012/C 174/15	Cauzele conexe C-621/10 și C-129/11: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Administrativen sad — Varna — Bulgaria) — „Balkan and Sea Properties” ADSITS (C-621/10), Provadinvest OOD (C-129/11)/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite [TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolul 73 și articolul 80 alineatul (1) — Vânzarea de bunuri imobile între societăți legate între ele — Valoarea operațiunii — Legislație națională care prevede pentru operațiuni realizate de persoane legate între ele că baza impozabilă în scopuri de TVA este valoarea de piață a operațiunii] ..... 11	11
2012/C 174/16	Cauza C-24/11 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 — Regatul Spaniei/Comisia Europeană (Recurs — FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei — Ajutor pentru producția de ulei de măsline) ..... 12	12



2012/C 174/17	Cauza C-225/11: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 aprilie 2012 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Regatul Unit] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Able UK Ltd [TVA — Directiva 2006/112/CE — Scutiri — Articolul 151 alineatul (1) litera (c) — Operațiuni de dezmembrare a navelor învechite ale marinei americane efectuată pe teritoriul unui stat membru] ..... 13	13
2012/C 174/18	Cauza C-289/11 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 — Legris Industries SA/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Sectorul racordurilor din cupru și din aliaje de cupru — Decizie a Comisiei prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Amenzi — Societate-mamă și filială — Imputabilitatea comportamentului ilicit) ..... 13	13
2012/C 174/19	Cauza C-290/11 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 — Comap SA/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Sectorul fitingurilor din cupru și din aliaj de cupru — Decizie a Comisiei de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Amenzi — Durata încălcării — Noțiunea „continuitate”) ..... 13	13
2012/C 174/20	Cauza C-83/12 PPU: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Procedură penală împotriva Minh Khoa Vo [Spațiul de libertate, securitate și justiție — Regulamentul (CE) nr. 810/2009 — Codul comunitar de vize — Articolele 21 și 34 — Legislație națională — Introducere ilegală de resortisanți ai unor țări terțe pe teritoriul unui stat membru — Vize obținute în mod fraudulos — Sancționarea penală a călăuzei] ..... 14	14
2012/C 174/21	Cauza C-119/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 6 martie 2012 — Josef Probst/mr.nexnet GmbH ..... 14	14
2012/C 174/22	Cauza C-125/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil no 1 de Granada (Spania) la 8 martie 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. și alții ..... 15	15
2012/C 174/23	Cauza C-129/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Germania) la 8 martie 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg ..... 15	15
2012/C 174/24	Cauza C-139/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 19 martie 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña .... 16	16
2012/C 174/25	Cauza C-151/12: Acțiune introdusă la 29 martie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei ..... 16	16
2012/C 174/26	Cauza C-152/12: Acțiune introdusă la 29 martie 2012 — Comisia Europeană/Bulgaria ..... 17	17
2012/C 174/27	Cauza C-154/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la 29 martie 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) ..... 18	18
2012/C 174/28	Cauza C-158/12: Acțiune introdusă la 30 martie 2012 — Comisia Europeană/Irlanda ..... 18	18
2012/C 174/29	Cauza C-170/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 11 aprilie 2012 — Peter Pinckney/KDG médiattech AG ..... 19	19

2012/C 174/30	Cauza C-171/12 P: Recurs introdus la 11 aprilie 2012 de Carrols Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 1 februarie 2012 în cauza T-291/09, Carrols Corp./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Giulio Gambettola .....	19
2012/C 174/31	Cauza C-181/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 18 aprilie 2012 — Yvon Welte/Finanzamt Velbert .....	20
<b>Tribunalul</b>		
2012/C 174/32	Cauza T-270/10: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2012 — Conceria Kara/OAPI — Dima (KARRA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale KARRA — Mărcile naționale și comunitară figurative anterioare Kara — Denumirea socială Conceria Kara Srl și denumirea comercială Kara — Motive relative de refuz — Articolul 75 teza întâi din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 din Convenția de la Paris — Rea-credință”] .....	21
2012/C 174/33	Cauza T-435/11: Hotărârea Tribunalului din 2 mai 2012 — Universal Display/OAPI (UniversalPHOLED) [„Marcă comunitară — Înregistrare internațională desemnând Comunitatea Europeană — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale UniversalPHOLED — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] .....	21
2012/C 174/34	Cauzele conexe T-40/07 P-REV și T-62/07 P-REV: Ordonanța Tribunalului din 16 aprilie 2012 — de Brito Sequeira Carvalho/Comisia („Procedură — Cerere de revizuire — Fapt nou — Inexistență — Inadmisibilitate”) .....	21
2012/C 174/35	Cauzele conexe T-76/07, T-362/07 și T-409/08: Ordonanța Tribunalului din 24 aprilie 2012 — El Fatmi/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate în vederea combaterii terorismului — Retragera listei de persoane vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului”) .....	22
2012/C 174/36	Cauza T-374/07: Ordonanța Tribunalului din 20 aprilie 2012 — Pachtitis/Comisia („Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Respingerea unei cereri având ca obiect obținerea unei copii a întrebărilor și a răspunsurilor de la teste de acces — Necompetența Tribunalului — Trimitere la Tribunalul Funcției Publice spre rejudecare”) .....	22
2012/C 174/37	Cauza T-517/09: Ordonanța Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Alstom/Comisia („Concurență — Piața transformatorilor de putere — Scrisoare a contabilului Comisiei — Refuz de a accepta constituirea unei garanții bancare ca mod de acoperire provizorie a amenzii — Disparația interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”) .....	23
2012/C 174/38	Cauza T-341/10: Ordonanța Tribunalului din 16 aprilie 2012 — F91 Diddeléng și alții/Comisia („Acțiune în anulare — Clasarea unei plângeri — Neinițierea unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Inexistența unui act atacabil — Inadmisibilitate”) .....	23
2012/C 174/39	Cauza T-572/11 R II: Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 aprilie 2012 — Hassan/Consiliul („Procedură privind măsurile provizorii — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Cerere de măsuri provizorii — Cerere nouă — Fapte noi — Lipsă — Inadmisibilitate”) .....	23



<u>Număr de referință</u>	Cuprins ( <i>continuare</i> )	Pagina
2012/C 174/40	Cauza T-163/12 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 aprilie 2012 — Ternavsky/Consiliul („Măsuri provizorii — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva Belarusului — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Cerere de suspendare a executării — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”) .....	24
2012/C 174/41	Cauza T-135/12: Acțiune introdusă la 2 martie 2012 — Franța/Comisia .....	24
2012/C 174/42	Cauza T-175/12: Acțiune introdusă la 12 aprilie 2012 — Deutsche Börse/Comisia .....	25
2012/C 174/43	Cauza T-176/12: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2012 — Bank Tejarat/Consiliul .....	25
2012/C 174/44	Cauza T-177/12: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2012 — Spraylat/ECHA .....	26
2012/C 174/45	Cauza T-178/12: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2012 — Khwanda/Consiliul .....	27
2012/C 174/46	Cauza T-181/12: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2012 — Bateni/Consiliul .....	28
2012/C 174/47	Cauza T-182/12: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2012 — HTTS/Consiliul .....	29
2012/C 174/48	Cauza T-185/12: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2012 — HUK-Coburg/Comisia .....	29
 <b>Tribunalul Funcției Publice</b>  		
2012/C 174/49	Cauza F-126/11: Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2011 — ZZ/Comisia .....	31
2012/C 174/50	Cauza F-28/12: Acțiune introdusă la 29 martie 2012 — ZZ/Comisia .....	31



## IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE  
UNIUNII EUROPENE

## CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2012/C 174/01)

**Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 165, 9.6.2012

**Publicații anterioare**

JO C 157, 2.6.2012

JO C 151, 26.5.2012

JO C 138, 12.5.2012

JO C 133, 5.5.2012

JO C 126, 28.4.2012

JO C 118, 21.4.2012

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---

# TRIBUNALUL

## Repartizarea judecătorilor pe camere

(2012/C 174/02)

La 16 mai 2012, Conferința plenară a Tribunalului a decis, ca urmare a plecării doamnei judecător Cremona, să modifice deciziile Conferinței plenare din 20 septembrie 2010 <sup>(1)</sup>, din 26 octombrie 2010 <sup>(2)</sup>, din 29 noiembrie 2010 <sup>(3)</sup>, din 20 septembrie 2011 <sup>(4)</sup> și din 25 noiembrie 2011 <sup>(5)</sup> privind repartizarea judecătorilor pe camere.

Pentru perioada cuprinsă între 16 mai 2012 și data intrării în funcție a judecătorului italian sau a judecătorului maltez, judecătorii vor fi repartizați pe camere după cum urmează:

*Camera întâi extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:*

Domnul Azizi, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Frimodt Nielsen, domnul Gratsias și doamna Kancheva, judecători.

*Camera întâi, întrunită în complet de trei judecători:*

Domnul Azizi, președinte de cameră;  
Domnul Frimodt Nielsen, judecător;  
Doamna Kancheva, judecător.

*Camera a doua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:*

Domnul Forwood, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Białecka, domnul Prek și domnul Schwarcz, judecători.

*Camera a doua, întrunită în complet de trei judecători:*

Domnul Forwood, președinte de cameră;  
Domnul Dehousse, judecător;  
Domnul Schwarcz, judecător.

*Camera a treia extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:*

Domnul Czúcz, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Frimodt Nielsen, domnul Gratsias și doamna Kancheva, judecători.

*Camera a treia, întrunită în complet de trei judecători:*

Domnul Czúcz, președinte de cameră;  
Doamna Labucka, judecător;  
Domnul Gratsias, judecător.

*Camera a patra extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:*

Doamna Pelikánová, președinte de cameră, domnul Vadapalas, doamna Jürimäe, domnul O'Higgins și domnul van der Woude, judecători.

*Camera a patra, întrunită în complet de trei judecători:*

Doamna Pelikánová, președinte de cameră;  
Doamna Jürimäe, judecător;  
Domnul van der Woude, judecător.

<sup>(1)</sup> JO C 288, 23.10.2010, p. 2.

<sup>(2)</sup> JO C 317, 20.11.2010, p. 5.

<sup>(3)</sup> JO C 346, 18.12.2010, p. 2.

<sup>(4)</sup> JO C 305, 15.10.2011, p. 2.

<sup>(5)</sup> JO C 370, 17.12.2011, p. 5.



*Camera a cincea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:*

Domnul Papasavvas, președinte de cameră, domnul Vadapalas, doamna Jürimäe, domnul O'Higgins și domnul van der Woude, judecători.

*Camera a cincea, întrunită în complet de trei judecători:*

Domnul Papasavvas, președinte de cameră;  
Domnul Vadapalas, judecător;  
Domnul O'Higgins, judecător.

*Camera a șasea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:*

Domnul Kanninen, președinte de cameră, doamna Martins Ribeiro, domnul Wahl, domnul Soldevila Fragoso și domnul Popescu, judecători.

*Camera a șasea, întrunită în complet de trei judecători:*

Domnul Kanninen, președinte de cameră;  
Domnul Wahl, judecător;  
Domnul Soldevila Fragoso, judecător.

*Camera a șaptea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:*

Domnul Dittrich, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Białecka, domnul Prek și domnul Schwarcz, judecători.

*Camera a șaptea, întrunită în complet de trei judecători:*

Domnul Dittrich, președinte de cameră;  
Doamna Wiszniewska-Białecka, judecător;  
Domnul Prek, judecător.

*Camera a opta extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:*

Domnul Truchot, președinte de cameră, doamna Martins Ribeiro, domnul Wahl, domnul Soldevila Fragoso și domnul Popescu, judecători.

*Camera a opta, întrunită în complet de trei judecători:*

Domnul Truchot, președinte de cameră;  
Doamna Martins Ribeiro, judecător;  
Domnul Popescu, judecător.

---

## V

(Anunțuri)

## PROCEDURI JURISDICȚIONALE

## CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Republica Cipru**

(Cauza C-125/09) <sup>(1)</sup>

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directivele 2002/21/CE și 2002/20/CE — Drepturi de trecere — Netranspunere în termenul prevăzut)**

(2012/C 174/03)

Limba de procedură: greaca

**Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos, A. Nijenhuis și H. Krämer, agenți)

Pârâtă: Republica Cipru (reprezentanți: K. Lykourgos și A. Pantazi-Lamprou, agenți)

**Obiectul**

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p.33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195) — Încălcarea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p.21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183) — Acordarea și autorizarea de drepturi pentru a permite punerea în aplicare a resurselor pe, deasupra sau pe sub o proprietate publică sau privată în favoarea unei întreprinderi autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice

**Dispozitivul**

1. Prin neasigurarea acordării drepturilor de trecere pe, deasupra sau pe sub o proprietate publică pe baza unor proceduri transparente, aplicate fără discriminare și fără întârziere, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) și cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), Republica Cipru nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor directive.

2. Obligă Republica Cipru la plata cheltuielilor e judecată.

<sup>(1)</sup> JO C 141, 20.6.2009.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Germania) — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main**

(Cauza C-337/10) <sup>(1)</sup>

**[Politica socială — Directiva 2003/88/CE — Condiții de muncă — Organizarea timpului de lucru — Dreptul la un concediu anual plătit — Indemnizație în caz de boală — Funcționari (pompieri)]**

(2012/C 174/04)

Limba de procedură: germana

**Instanța de trimitere**

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamant: Georg Neidel

Pârât: Stadt Frankfurt am Main

**Obiectul**

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Interpretarea articolului 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05 vol./7, p. 3) — Dreptul la o indemnizație financiară pentru un concediu anual plătit neefectuat datorită unei incapacități de muncă ce a persistat de-a lungul mai multor ani înainte de pensionare — Domeniul de aplicare personal al Directivei 2003/88/CE — Funcționari (pompieri)

**Dispozitivul**

1. Articolul 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că se aplică unui funcționar care exercită activități de pompier în condiții normale.
2. Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că un funcționar are dreptul, cu ocazia pensionării sale, la o indemnizație pentru concediu anual plătit neefectuat pentru că nu și-a exercitat funcția din motive de boală.
3. Articolul 7 din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unor dispoziții de drept național care acordă funcționarului drepturi suplimentare la concediu plătit, care se adaugă la dreptul la un concediu anual plătit minim de patru săptămâni, fără a se prevedea plata unei indemnizații în cazul în care funcționarul care iese la pensie nu a putut beneficia de aceste drepturi suplimentare pentru că nu și-a exercitat funcția din motive de boală.
4. Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88 trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept național care limitează, printr-o perioadă de report de nouă luni, la expirarea căreia dreptul la concediu anual plătit se stinge, dreptul unui funcționar care se pensionează de a cumula indemnizațiile pentru concediu anual plătit neefectuat din cauza unei incapacități de muncă.

(<sup>1</sup>) JO C 301, 6.11.2010.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit) — SAS Institute Inc./World Programming Ltd**

(Cauza C-406/10) (<sup>1</sup>)

[Proprietate intelectuală — Directiva 91/250/CEE — Protecția juridică a programelor pentru calculator — Articolul 1 alineatul (2) și articolul 5 alineatul (3) — Întinderea protecției — Creație directă sau prin intermediul unui alt proces — Program pentru calculator protejat prin dreptul de autor — Reluarea funcțiilor de un al doilea program fără acces la codul sursă al primului — Decompilare a codului obiect al primului program pentru calculator — Directiva 2001/29/CE — Drept de autor și drepturi conexe în societatea informațională — Articolul 2 litera (a) — Manual de utilizare a unui program pentru calculator — Reproducere într-un alt program pentru calculator — Încălcarea dreptului de autor — Condiție — Expresia creației intelectuale proprii a autorului manualului de utilizare]

(2012/C 174/05)

Limba de procedură: engleza

**Instanța de trimitere**

High Court of Justice (Chancery Division)

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamant: SAS Institute Inc.

Pârât: World Programming Ltd

**Obiectul**

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (Chancery Division) — Interpretarea articolului 2 alineatul (1) și a articolului 5 alineatul (3) din Directiva 91/250/CEE a Consiliului din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (JO L 122, p. 42, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 114) — Întinderea protecției — Crearea directă sau printr-un alt proces, precum decompilarea codului-obiect, a unui program pentru calculator care preia funcțiile unui alt program pentru calculator, protejat deja prin dreptul de autor, fără acces la codul-sursă al acestuia

**Dispozitivul**

1. Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 91/250/CEE a Consiliului din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator, trebuie interpretat în sensul că nici funcționalitatea unui program pentru calculator, nici limbajul de programare și formatul de fișiere de date utilizate în cadrul unui program pentru calculator în vederea exploatarei anumitor funcții ale sale nu constituie o formă de exprimare a acestui program și nu sunt, prin urmare, protejate prin dreptul de autor asupra programelor pentru calculator în sensul acestei directive.
2. Articolul 5 alineatul (3) din Directiva 91/250 trebuie interpretat în sensul că persoana care a obținut o copie sub licență a unui program pentru calculator poate, fără autorizarea titularului dreptului de autor asupra acestui program, să analizeze, să studieze sau să testeze funcționarea acestui program în vederea identificării ideilor și a principiilor care stau la baza oricărui element al programului respectiv, atunci când efectuează acte acoperite de această licență, precum și acte de încărcare și de rulare necesare utilizării programului pentru calculator și cu condiția ca respectiva persoană să nu încalce drepturile exclusive ale titularului asupra acestui program.
3. Articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat în sensul că reproducerea, într-un program pentru calculator sau într-un manual de utilizare a acestui program, a anumitor elemente descrise în manualul de utilizare a unui alt program pentru calculator protejat prin dreptul de autor poate constitui o încălcare a dreptului de autor asupra acestui din urmă manual dacă — fapt a cărui verificare revine instanței de trimitere — reproducerea respectivă reprezintă expresia creației intelectuale proprii a autorului manualului de utilizare a programului pentru calculator protejat prin dreptul de autor.

(<sup>1</sup>) JO C 346, 18.12.2010

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Germania) — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern**

(Cauza C-419/10) <sup>(1)</sup>

*(Directiva 2006/126/CE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Refuzul unui stat membru de a recunoaște, unei persoane al cărei permis de conducere a făcut obiectul unei retrageri pe teritoriul său, valabilitatea unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru)*

(2012/C 174/06)

Limba de procedură: germana

#### Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

#### Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Wolfgang Hofmann

Pârât: Freistaat Bayern

#### Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 2 alineatul (1) și a articolului 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO L 403/18, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216) — Recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere — Refuz al unui stat membru de a recunoaște, în privința unei persoane al cărei permis de conducere a făcut obiectul unei retrageri pe teritoriul respectivului stat membru, a valabilității unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru

#### Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată) trebuie interpretate în sensul că se opun ca, în afara oricărei perioade de interdicție de a solicita un nou permis de conducere impuse titularului unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru și în măsura în care condiția reședinței obișnuite pe teritoriul acestuia din urmă a fost respectată, un stat membru să refuze recunoașterea valabilității acestui permis de conducere în cazul în care un permis de conducere anterior al respectivului titular a făcut obiectul unei măsuri de retragere pe teritoriul primului stat membru.

<sup>(1)</sup> JO C 301, 6.11.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado**

(Cauza C-456/10) <sup>(1)</sup>

*(Libera circulație a mărfurilor — Articolele 34 TFUE și 37 TFUE — Reglementare națională care interzice comerțanților cu amănuntul de produse din tutun să importe produse din tutun — Normă referitoare la existența și la funcționarea monopolului de comercializare a produselor din tutun — Măsură cu efect echivalent unor restricții cantitative — Justificare — Protecția consumatorilor)*

(2012/C 174/07)

Limba de procedură: spaniola

#### Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

#### Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Pârâtă: Administración del Estado

Cu participarea: Unión de Asociaciones de Estanqueros de España, Logivend SLU, Organización Nacional de Asociaciones de Estanqueros

#### Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Supremo — Interpretarea articolului 34 TFUE — Monopol spaniol asupra comerțului cu produse din tutun — Interzicerea importului de produse din tutun impusă distribuitorilor cu amănuntul și stabilită în beneficiul comerțanților angro — Proporzionalitate

#### Dispozitivul

Articolul 34 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea din acțiunea principală, care interzice titularilor de puncte de vânzare a produselor din tutun și a timbrelor să exercite o activitate de import de produse din tutun din alte state membre.

<sup>(1)</sup> JO C 328, 4.12.2010.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Pest Megyei Bíróság — Ungaria) — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt**

(Cauza C-472/10) <sup>(1)</sup>

[Directiva 93/13/CEE — Articolul 3 alineatele (1) și (3) — Articolele 6 și 7 — Contracte încheiate cu consumatorii — Clauze abuzive — Modificare unilaterală a clauzelor contractului de către vânzător sau de către furnizor — Acțiune în încetare formulată în interes public, în numele consumatorilor, de un organism desemnat de legislația națională — Constatarea caracterului abuziv al clauzei — Efecte juridice]

(2012/C 174/08)

Limba de procedură: maghiara

**Instanța de trimitere**

Pest Megyei Bíróság

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamantă: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Pârâtă: Invitel Távközlési Zrt

**Obiectul**

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Pest Megyei Bíróság — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) coroborat cu punctul 1 litera (j) și cu punctul 2 litera (d) din anexă, precum și interpretarea articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273) — Clauză care autorizează vânzătorul sau furnizorul să modifice unilateral termenii contractului fără motive întemeiate și fără a descrie în mod explicit metoda în conformitate cu care variază prețul — Caracterul abuziv al clauzei — Efecte juridice care decurg din constatarea caracterului abuziv al clauzei în cadrul unei acțiuni de interes colectiv

**Dispozitivul**

1. Este de competența instanței de trimitere care se pronunță în cadrul procedurii în încetare, inițiată în interes public, în numele consumatorilor, de un organism desemnat de legislația națională, să aprecieze, în raport cu articolul 3 alineatele (1) și (3) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, caracterul abuziv al unei clauze care figurează în condițiile generale ale contractelor încheiate cu consumatorii prin care un vânzător sau un furnizor prevede o modificare unilaterală a costurilor aferente serviciului care trebuie furnizat, fără a descrie însă în mod explicit modalitatea în care sunt stabilite respectivele costuri și fără a indica un motiv întemeiat pentru această modificare. În cadrul acestei aprecieri, instanța menționată va trebui să verifice în special dacă, ținând seama de toate clauzele care figurează în condițiile generale ale contractelor încheiate cu consumatorii din care face parte clauza în litigiu, precum și de legislația națională

care prevede drepturile și obligațiile care s-ar putea adăuga celor prevăzute de condițiile generale în cauză, sunt specificate într-un limbaj clar și inteligibil metoda în conformitate cu care variază costurile aferente serviciului care trebuie furnizat sau motivele acestei variații și, după caz, dacă consumatorii au dreptul să pună capăt contractului.

2. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 coroborat cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din aceasta trebuie interpretat în sensul că:

— nu se opune posibilității ca constatarea nulității unei clauze abuzive care figurează în condițiile generale ale contractelor încheiate cu consumatorii, efectuată în cadrul unei acțiuni în încetare, menționată la articolul 7 din directivă, formulate împotriva unui vânzător sau a unui furnizor în interes public și în numele consumatorilor de un organism desemnat de legislația națională, să producă, în conformitate cu această legislație, efecte față de toți consumatorii care au încheiat cu respectivul vânzător sau furnizor un contract căruia îi sunt aplicabile aceleași condiții generale, inclusiv față de consumatorii care nu erau părți la procedura în încetare;

— în cazul în care caracterul abuziv al unei clauze din condițiile generale ale contractelor a fost constatat în cadrul unei astfel de proceduri, instanțele naționale sunt obligate, și în viitor, să stabilească din oficiu toate consecințele prevăzute de dreptul național care decurg din această constatare pentru ca respectiva clauză să nu creeze obligații pentru consumatorii care au încheiat cu respectivul vânzător sau furnizor un contract căruia i se aplică aceleași condiții generale.

<sup>(1)</sup> JO C 346, 18.12.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos**

(Cauza C-508/10) <sup>(1)</sup>

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/109/CE — Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung — Cerere de dobândire a statutului de rezident pe termen lung — Cerere de permis de ședere într-un al doilea stat membru formulată de un resortisant al unei țări terțe care a dobândit deja statutul de rezident pe termen lung într-un prim stat membru sau de un membru al familiei acestuia — Cuantumul taxelor impuse de autoritățile competente — Caracter disproporționat — Împiedicarea exercitării dreptului de ședere)

(2012/C 174/09)

Limba de procedură: olandeza

**Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Condou-Durand și R. Troosters, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C.M. Wissels și J. Langer, agenți)



Intervenientă în susținerea pârâtului: Republica Elenă (reprezentant: T. Papadopoulou, agent)

## Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225) — Cerere de acordare a statutului de rezident pe termen lung — Taxă de timbru — Cuanțumuri prea ridicate și neechitabile — Mijloc de împiedicare a exercitării dreptului de ședere

## Dispozitivul

1. Prin aplicarea, în privința resortisanților țărilor terțe care solicită dobândirea statutului de rezident pe termen lung în Țările de Jos și în privința celor care, după ce au dobândit acest statut într-un alt stat membru decât Regatul Țărilor de Jos, solicită exercitarea dreptului de ședere în acest stat membru, precum și în privința membrilor familiilor acestora care solicită autorizarea să îi însoțească sau să li se alăture, a unor obligații fiscale excesive și disproporționate, susceptibile să creeze un obstacol în calea exercitării drepturilor conferite de Directiva 2003/109 a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
2. Regatul Țărilor de Jos este obligat la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(<sup>1</sup>) JO C 30, 29.1.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Østre Landsret — Danemarca) — DR, TV2 Danmark A/S/NCB — Nordisk Copyright Bureau**

(Cauza C-510/10) (<sup>1</sup>)

[Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Articolul 5 alineatul (2) litera (d) — Dreptul de comunicare publică a operelor — Excepție de la dreptul de reproducere — Înregistrări efemere ale operelor, realizate de organisme de radiodifuziune sau televiziune prin utilizarea propriilor instalații și pentru propriile programe difuzate — Înregistrare realizată prin utilizarea instalațiilor unei terțe persoane — Obligația organismului de radiodifuziune sau televiziune de a repara prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile terței persoane]

(2012/C 174/10)

Limba de procedură: daneza

## Instanța de trimitere

Østre Landsret

## Părțile din acțiunea principală

Reclamante: DR, TV2 Danmark A/S

Pârâtă: NCB — Nordisk Copyright Bureau

## Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Østre Landsret — Interpretarea articolului 5 al doilea paragraf litera (d) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230) — Condiții pentru a beneficia de o excepție de la dreptul de reproducere — Înregistrări efemere de opere efectuate de organisme de radiodifuziune prin utilizarea propriilor instalații și pentru propriile programe difuzate — Organism de radiodifuziune care a comandat înregistrări de la societăți de realizare de programe de televiziune externe și independente în scopul de a le difuza în cadrul propriilor emisiuni

## Dispozitivul

1. Expresia „prin utilizarea propriilor instalații”, care apare la articolul 5 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale drepturilor de autor și ale drepturilor conexe în societatea informațională, trebuie să primească o interpretare autonomă și uniformă în cadrul dreptului Uniunii.
2. Articolul 5 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2001/29, apreciat în lumina considerentului (41) al directivei, trebuie interpretat în sensul că instalațiile proprii organismului de radiodifuziune sau televiziune includ instalațiile oricărei terțe persoane care acționează în numele sau sub răspunderea acestui organism.
3. Pentru a stabili dacă o înregistrare realizată de un organism de radiodifuziune sau televiziune, pentru propriile programe difuzate, prin utilizarea instalațiilor unei terțe persoane intră sub incidența excepției prevăzute la articolul 5 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2001/29, ca înregistrare efemeră, instanța de trimitere trebuie să aprecieze dacă în circumstanțele din acțiunea principală se poate considera că această persoană a acționat în concret „în numele” organismului de radiodifuziune sau televiziune sau, cel puțin, „sub răspunderea” acestuia. În această din urmă privință, este esențial ca, față de terți și în special față de autorii care ar putea fi lezați prin înregistrarea nelegală a operei lor, organismul de radiodifuziune sau televiziune să fie obligat să repara orice prejudiciu cauzat prin acțiunile sau inacțiunile terței persoane, precum o societate externă și independentă din punct de vedere juridic care realizează programe de televiziune, în legătură cu înregistrarea în cauză, ca și când organismul de radiodifuziune sau televiziune însuși ar fi săvârșit aceste acțiuni sau inacțiuni.

(<sup>1</sup>) JO C 346, 18.12.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Regatul Unit) — Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Cauza C-520/10) <sup>(1)</sup>

*(Fiscalitate — A șasea directivă TVA — Articolul 2 — Prestare de servicii cu titlu oneros — Servicii de telecomunicații — Cartele telefonice preplătite ce conțin informații care permit efectuarea de apeluri internaționale — Comercializare prin intermediul unei rețele de distribuitori)*

(2012/C 174/11)

Limba de procedură: engleza

**Instanța de trimitere**

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamantă: Lebara Ltd

Pârâți: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

**Obiectul**

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — First tier Tribunal (Tax Chamber) — Interpretarea articolului 2 alineatul (1) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Cartele telefonice vândute de o persoană impozabilă stabilită într-un stat membru unui comerciant stabilit în alt stat membru și revândute de acesta din urmă unor persoane care le utilizează pentru a efectua apeluri telefonice — Operațiune care cuprinde mai multe elemente — Modalități de supunere la plata taxei pe valoarea adăugată

**Dispozitivul**

Articolul 2 punctul 1 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/92/CE a Consiliului din 7 octombrie 2003, trebuie interpretat în sensul că un operator de telefonie care propune servicii de telecomunicații ce constau în vânzarea către un distribuitor a unor cartele telefonice care conțin toate informațiile necesare pentru a efectua apeluri telefonice internaționale prin infrastructura pusă la dispoziție de operatorul respectiv și care sunt revândute de distribuitor, în numele și pe seama sa, unor utilizatori finali, fie în mod direct, fie prin intermediul altor persoane impozabile precum vânzători angro și cu amănuntul, furnizează o prestare de servicii de telecomunicații cu titlu oneros către distribuitor. În schimb, operatorul respectiv nu furnizează o a doua prestare de servicii cu titlu oneros către utilizatorul final atunci când acesta, după

ce a achiziționat cartela telefonică, își exercită dreptul de a efectua apeluri telefonice folosind informațiile înscrise pe această cartelă.

<sup>(1)</sup> JO C 30, 29.1.2011.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Bolzano — Italia) — Servet Kamberaj/Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano**

(Cauza C-571/10) <sup>(1)</sup>

*(Spațiul de libertate, securitate și justiție — Articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Directiva 2003/109/CE — Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung — Dreptul la egalitate de tratament în ceea ce privește securitatea socială, asistența socială și protecția socială — Derogare de la principiul egalității de tratament pentru măsurile care privesc asistența socială și protecția socială — Excluderea „indemnizațiilor de bază” din domeniul de aplicare al acestei derogări — Reglementare națională care prevede un ajutor pentru locuință în favoarea chiriașilor cu venituri reduse — Cuantumul fondurilor destinate resortisanților țărilor terțe stabilit în funcție de o medie ponderată diferită — Respingerea unei cereri de ajutor pentru locuință ca urmare a epuizării bugetului destinat resortisanților statelor terțe)*

(2012/C 174/12)

Limba de procedură: italiana

**Instanța de trimitere**

Tribunale di Bolzano

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamant: Servet Kamberaj

Pârâți: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

Cu participarea: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius, Fondazione Alexander Langer

**Obiectul**

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Bolzano — Protecția minorităților lingvistice — Reglementare provincială care pune în aplicare principiul fundamental al sistemului constituțional național al protecției minorităților lingvistice — Politică socială — Aplicarea unor coeficienți

diferiți pentru a determina cuantumul destinat ajutorului pentru locuință al cetățenilor Uniunii și al resortisanților din țări terțe — Criterii diferite de selecție aplicabile pentru acordarea ajutorului pentru locuință cetățenilor Uniunii și resortisanților țărilor terțe — Compatibilitate cu articolele 2 TUE și 6 TUE și articolele 21 și 34 din Carta drepturilor fundamentale — Compatibilitate cu articolele 18 TFUE, 45 TFUE, 49 TFUE — Compatibilitate cu Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, p. 22, Ediție specială 20/vol. 1, p. 19) și cu Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004 L 16, p. 44, Ediție specială 19/vol. 6, p. 225) — Aplicabilitate directă a dispozițiilor dreptului Uniunii — Compatibilitate cu articolul 14 CEDO și cu articolul 1 din Protocolul 12 CEDO — Aplicabilitate directă a CEDO în temeiul articolului 6 TUE — Sancțiuni aplicabile în sensul articolului 15 din Directiva 2000/43/CE

## Dispozițiivul

1. Prima întrebare și întrebările a patra-a șaptea formulate de Tribunale di Bolzano în cauza C-571/10 sunt inadmisibile.
2. Referirea la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, cuprinsă în articolul 6 alineatul (3) TUE nu obligă instanța națională ca, în cazul unui conflict între o normă de drept național și această convenție, să aplice direct dispozițiile convenției respective, lăsând neaplicată norma de drept național incompatibilă cu aceasta.
3. Articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale sau regionale precum cea în discuție în acțiunea principală, care prevede, în ceea ce privește acordarea unui ajutor pentru locuință, un tratament diferit pentru resortisanții țărilor terțe care beneficiază de statutul de rezidenți pe termen lung acordat potrivit dispozițiilor acestei directive față de tratamentul rezervat resortisanților naționali care au reședința în aceeași provincie sau regiune la momentul repartizării fondurilor destinate acestui ajutor, dacă un astfel de ajutor se încadrează în una dintre cele trei categorii menționate în această dispoziție, iar alineatul (4) al aceluiași articol nu este aplicabil.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)**

(Cauzele conexe C-578/10-C-580/10) <sup>(1)</sup>

**(Articolele 18 CE și 56 CE — Autovehicule — Utilizarea într-un stat membru a unui autovehicul privat împrumutat care este înmatriculat într-un alt stat membru — Taxarea acestui vehicul în primul stat membru cu ocazia primei sale utilizări pe rețeaua rutieră națională)**

(2012/C 174/13)

Limba de procedură: olandeza

## Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

## Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâți: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

## Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 18 CE (în prezent articolul 21 TFUE) — Reglementare națională care impune o taxă de înmatriculare la prima utilizare a unui vehicul pe rețeaua rutieră națională — Supunere la plata taxei a unei persoane cu reședința în statul membru în cauză care a împrumutat un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru de la o persoană cu reședința în acest din urmă stat, în scopul unei folosințe private de scurtă durată în primul stat membru

## Dispozițiivul

Articolul 56 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru prin care se impune rezidenților care au împrumutat un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru de la un rezident al acestuia din urmă, cu ocazia primei utilizări a respectivului vehicul pe rețeaua rutieră națională, plata în integralitate a unei taxe, datorată în mod normal la înmatricularea unui vehicul în primul stat membru, fără a se ține seama de durata utilizării acestui vehicul pe rețeaua rutieră amintită și fără ca aceste persoane să poată invoca un drept de scutire sau de rambursare în cazul în care același vehicul nici nu este destinat a fi utilizat cu titlu permanent în principal în primul stat membru, nici nu este utilizat, în fapt, în acest mod.

<sup>(1)</sup> JO C 46, 12.2.2011.

<sup>(1)</sup> JO C 72, 5.3.2011.



**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Suedia) — Migrationsverket/Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati**

(Cauza C-620/10) <sup>(1)</sup>

[Sistemul de la Dublin — Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Procedura de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil — Resortisanți ai unei țări terțe titulari ai unei vize valabile eliberate de „statul membru responsabil” în sensul aceluiași regulament — Cerere de azil depusă în alt stat membru decât statul responsabil în temeiul regulamentului — Cerere de permis de ședere în alt stat membru decât statul responsabil, urmată de retragerea cererii de azil — Retragere care are loc înainte ca statul membru responsabil să fi acceptat preluarea — Retragere care pune capăt procedurilor instituite prin Regulamentul nr. 343/2003]

(2012/C 174/14)

Limba de procedură: suedeza

**Instanța de trimitere**

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamant: Migrationsverket

Pârâți: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

**Obiectul**

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Interpretarea articolului 4 alineatul (5) al doilea paragraf, precum și a articolului 5 alineatul (2) și a articolului 16 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol.06, p. 56) — Condiții de aplicare a regulamentului în cazul retragerii unei cereri de azil — Retragerea unor cereri de azil prezentate într-un stat membru A de resortisanți ai unei țări terțe, în cursul procedurii de determinare a statului responsabil de examinarea cererii în temeiul regulamentului menționat și ca urmare a faptului că un stat membru B a acceptat preluarea acestor solicitanți — Decizie a autorității competente în statul membru A de a respinge cererile de azil și de a pune în aplicare procedura de transfer al solicitanților către statul membru B, independent de faptul că cererile de azil formulate în statul membru A au fost retrase

**Dispozitivul**

Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al

unei țări terțe trebuie interpretat în sensul că retragerea unei cereri de azil în sensul articolului 2 litera (c) din acesta, care are loc înainte ca statul membru responsabil de examinarea acestei cereri să fi acceptat preluarea solicitantului, are ca efect inaplicabilitatea acestui regulament. Într-un astfel de caz, revine statului membru pe teritoriul căruia a fost depusă cererea sarcina de a lua deciziile care se impun în raport cu această retragere și, în special, aceea de a încheia examinarea cererii consemnând la dosarul solicitantului informația referitoare la retragere.

<sup>(1)</sup> JO C 72, 5.3.2011

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Administrativen sad — Varna — Bulgaria) — „Balkan and Sea Properties” ADSITS (C-621/10), Provadinvest OOD (C-129/11)/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite**

(Cauzele conexe C-621/10 și C-129/11) <sup>(1)</sup>

[TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolul 73 și articolul 80 alineatul (1) — Vânzarea de bunuri imobile între societăți legate între ele — Valoarea operațiunii — Legislație națională care prevede pentru operațiuni realizate de persoane legate între ele că baza impozabilă în scopuri de TVA este valoarea de piață a operațiunii]

(2012/C 174/15)

Limba de procedură: bulgara

**Instanța de trimitere**

Administrativen sad — Varna

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamante: „Balkan and Sea Properties” ADSITS (C-621/10), Provadinvest OOD (C-129/11)

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

**Obiectul**

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Administrativen sad Varna — Bulgaria — Interpretarea articolului 80 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347 p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7) — Societăți aflate în legătură care au încheiat un

contract de vânzare cumpărare de bunuri imobiliare — Legislație națională care prevede că, pentru părțile aflate în legătură, baza de impozitare în scopuri de TVA o constituie valoarea de piață a tranzacției — metodele de stabilire a valorilor de piață — Excludere a dreptului de deducere a TVA-ului atunci când impozitul nu a fost calculat conform legii

### Dispozitivul

1. *Articolul 80 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că condițiile de aplicare pe care le prevede sunt exhaustive și că, prin urmare, o legislație națională nu poate să prevadă, în temeiul acestei dispoziții, că baza de impozitare este valoarea de piață a operațiunii și în alte cazuri decât cele enumerate în dispoziția menționată, în special atunci când persoana impozabilă are dreptul complet de deducere a taxei pe valoarea adăugată, ceea ce revine instanței naționale să verifice.*
2. *În împrejurări precum cele din acțiunile principale, articolul 80 alineatul (1) din Directiva 2006/112 conferă societăților în cauză dreptul de a-l invoca în mod direct pentru a se opune aplicării unor dispoziții naționale incompatibile cu această dispoziție. În cazul în care nu este posibilă interpretarea legislației naționale în conformitate cu acest articol 80 alineatul (1), instanța de trimitere ar trebui să înlăture aplicarea oricărei dispoziții din legislația respectivă care este contrară acestuia.*

<sup>(1)</sup> JO C 72, 5.3.2011.  
JO C 145, 14.5.2011

### Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 — Regatul Spaniei/Comisia Europeană

(Cauza C-24/11 P) <sup>(1)</sup>

**(Recurs — FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei — Ajutor pentru producția de ulei de măsline)**

(2012/C 174/16)

Limba de procedură: spaniola

### Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez, agent)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentant: F. Jimeno Fernández, agent)

### Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului din 12 noiembrie 2010, Spania/Comisia (T-113/08), prin care Tribunalul a respins o cerere de anulare în parte a Deciziei 2008/68/CE a Comisiei din 20 decembrie 2007 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare (JO 2008, L 18, p. 12), în măsura în care privește anumite cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei în sectorul uleiului de măsline și al culturilor arabile.

### Dispozitivul

1. *Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 12 noiembrie 2010, Spania/Comisia (T-113/08), în măsura în care prin calificarea scrisorii AGR 16844 a Comisiei din 11 iulie 2002 drept comunicare în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 privind procedura de închidere a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2245/1999 al Comisiei din 22 octombrie 1999, s-a reținut data notificării acestei scrisori drept element de referință pentru calcularea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1287/95 al Consiliului din 22 mai 1995, și la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune, în vederea corecției financiare care a fost operată în Decizia 2008/68/CE a Comisiei din 20 decembrie 2007 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, în sectorul uleiului de măsline din cauză că propunerile Agenției pentru uleiul de măsline făcute în urma controalelor efectuate la mori au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole.*
2. *Anulează Decizia 2008/68 în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară cheltuielile efectuate de Regatul Spaniei în sectorul uleiului de măsline în afara termenului de 24 de luni care a precedat data la care a fost notificată scrisoarea Comisiei din 24 noiembrie 2004 de convocare a reuniunii bilaterale din 21 decembrie 2004, deoarece aceste cheltuieli sunt vizate de corecția aplicată din cauză că propunerile Agenției pentru uleiul de măsline făcute în urma controalelor efectuate la mori au fost insuficient monitorizate de autoritățile spaniole.*
3. *Regatul Spaniei și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată, efectuate atât în acțiunea în primă instanță, cât și în prezentul recurs.*

<sup>(1)</sup> JO C 95, 26.3.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 aprilie 2012**  
[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare  
formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery  
Chamber) — Regatul Unit] — The Commissioners for  
Her Majesty's Revenue & Customs/Able UK Ltd

(Cauza C-225/11) <sup>(1)</sup>

[TVA — Directiva 2006/112/CE — Scutiri — Articolul 151  
alineatul (1) litera (c) — Operațiune de dezmembrare a  
navelor învechite ale marinei americane efectuată pe teritoriul  
unui stat membru]

(2012/C 174/17)

Limba de procedură: engleza

#### Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

#### Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pârâtă: Able UK Ltd

#### Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Interpretarea articolului 151 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Exonerări privind anumite operațiuni asimilate exporturilor — Operațiune de demontare a navelor învechite ale marinei americane efectuată pe teritoriul unui stat membru

#### Dispozitivul

Articolul 151 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că o prestare de servicii, precum cea din acțiunea principală, efectuată într-un stat membru care este parte la Tratatul Atlanticului de Nord și care constă în dezmembrarea navelor învechite ale marinei unui alt stat parte la acest tratat este scutită de taxa pe valoarea adăugată, în temeiul acestei dispoziții, numai atunci când:

— această prestare este destinată unei părți a forțelor armate ale celui alt stat, atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare, sau personalului civil care le însoțește și

— aceeași prestare este destinată unei părți a forțelor armate respective care staționează sau vizitează teritoriul statului membru în discuție sau personalului civil care însoțește aceste forțe armate.

<sup>(1)</sup> JO C 211, 16.7.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 — Legris Industries SA/Comisia Europeană**

(Cauza C-289/11 P) <sup>(1)</sup>

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Sectorul racordurilor din cupru și din aliaje de cupru — Decizie a Comisiei prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Amenzi — Societate-mamă și filială — Imputabilitatea comportamentului ilicit)

(2012/C 174/18)

Limba de procedură: franceza

#### Părțile

Recurentă: Legris Industries SA (reprezentați: A. Wachsmann și S. Thibault-Liger, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentant: C. Giolito, agent)

#### Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 martie 2011 — Legris Industries/Comisia (T-376/06) prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare parțială a Deciziei C(2006) 4180 final a Comisiei din 20 septembrie 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/F-1/38.121 — Racorduri) — Sectorul racordurilor din cupru și din aliaje de cupru — Încălcarea dreptului la o instanță independentă și imparțială — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Încălcarea principiilor egalității de tratament, răspunderii personale și individualității pedepselor — Denaturarea unor elemente de probă

#### Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Legris Industries SA la plata cheltuielilor de judecată.

<sup>(1)</sup> JO C 252, 27.8.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 mai 2012 — Comap SA/Comisia Europeană**

(Cauza C-290/11 P) <sup>(1)</sup>

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Sectorul fittingurilor din cupru și din aliaj de cupru — Decizie a Comisiei de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Amenzi — Durata încălcării — Noțiunea „continuitate”)

(2012/C 174/19)

Limba de procedură: franceza

#### Părțile

Recurentă: Comap SA (reprezentați: A. Wachsmann și S. de Guigné, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentant: C. Giolito, agent)

### Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 martie 2011, Comap/Comisia (T-377/06), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare în parte a Deciziei C(2006) 4180 final a Comisiei din 20 septembrie 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F-1/38.121 — Fitinguri) — Sectorul fittingurilor din cupru și din aliaj de cupru — Încălcarea dreptului la o instanță independentă și imparțială — Încălcarea principiului interpretării stricte a legii penale — Noțiunea „distanțare publică” — Denaturarea elementelor de probă — Lipsa motivării

### Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Comap SA la plata cheltuielilor de judecată.

(<sup>1</sup>) JO C 252, 27.8.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Procedură penală împotriva Minh Khoa Vo**

(Cauza C-83/12 PPU) (<sup>1</sup>)

[Spațiul de libertate, securitate și justiție — Regulamentul (CE) nr. 810/2009 — Codul comunitar de vize — Articolele 21 și 34 — Legislație națională — Introducere ilegală de resortisanți ai unor țări terțe pe teritoriul unui stat membru — Vize obținute în mod fraudulos — Sancționarea penală a călăuzei]

(2012/C 174/20)

Limba de procedură: germana

### Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

### Partea din procedura penală principală

Minh Khoa Vo

### Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolelor 21 și 34 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (JO L 243, p. 1) — Legislație națională care sancționează penal persoana care introduce ilegal străini pe teritoriul național — Aplicabilitatea unor sancțiuni atunci când este vorba despre străini care dețin o viză obținută prin dol de la o autoritate competentă a unui alt stat membru, care însă nu este încă anulată în cadrul aplicării regulamentului menționat

### Dispozitivul

Articolele 21 și 34 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) trebuie interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții naționale prin care facilitarea imigrației ilegale se sancționează penal în cazuri în care persoanele introduse clandestin, resortisanți ai unor țări terțe, dețin o viză pe care au obținut-o în mod fraudulos, inducând în eroare autoritățile competente ale statului membru care a eliberat viza cu privire la scopul real al călătoriei lor, fără ca această viză să fi fost anulată în prealabil.

(<sup>1</sup>) JO C 126, 28.4.2012.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 6 martie 2012 — Josef Probst/mr.nexnet GmbH**

(Cauza C-119/12)

(2012/C 174/21)

Limba de procedură: germana

### Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

### Părțile din acțiunea principală

Recurent: Josef Probst

Intimată: mr.nexnet GmbH

### Întrebarea preliminară

Articolul 6 alineatele (2) și (5) din Directiva 2002/58/CE (<sup>1</sup>) permite transmiterea datelor de transfer de către furnizorul de servicii cesionarului unei creanțe privind plata unor servicii de telecomunicații, în cazul în care cesiunea, realizată în vederea recuperării creanțelor neachitate, are la bază următoarele dispoziții contractuale, care se adaugă obligației generale de respectare a secretului telecomunicațiilor și a protecției datelor rezultate din prevederile legale în vigoare:

furnizorul de servicii și cesionarul se obligă să prelucreze și să utilizeze datele protejate numai în cadrul cooperării lor și exclusiv în scopul care a stat la baza încheierii contractului și în modul indicat în cadrul acestuia;

de îndată ce cunoașterea datelor protejate nu mai este necesară pentru îndeplinirea acestui scop, toate datele protejate aferente se vor șterge în mod definitiv sau se vor restitui cedentului;

fiecare dintre părțile contractante are dreptul de a controla respectarea normelor privind protecția datelor și siguranța acestora de către cealaltă parte în conformitate cu prevederile prezentului contract;



documentele și informațiile confidențiale transmise trebuie să fie accesibile numai acelor angajați care au nevoie de acestea în vederea executării contractului;

în conformitate cu prezentul contract, părțile contractante vor impune angajaților lor o obligație de confidențialitate;

la cerere sau cel târziu la încetarea colaborării dintre părțile contractante, toate informațiile confidențiale deținute în acest context trebuie șterse în mod definitiv sau restituite celeilalte părți contractante?

(<sup>1</sup>) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice, JO L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil no 1 de Granada (Spania) la 8 martie 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. și alții**

(Cauza C-125/12)

(2012/C 174/22)

*Limba de procedură: spaniola*

**Instanța de trimitere**

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada

**Părțile din acțiunea principală**

*Reclamante:* Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Administrador concursal de Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., y Agencia Estatal de la Administración Tributaria

**Întrebările preliminare**

1. Trebuie interpretat articolul 199 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (<sup>1</sup>), atunci când prevede că „(1) Statele membre pot prevedea ca persoană obligată la plata TVA să fie persoana impozabilă destinatară a următoarelor operațiuni: (...) (g) livrarea unui bun imobil vândut de un debitor împotriva căruia s-a pronunțat o hotărâre în cadrul unei proceduri de vânzare silită”, în cazul în care procedura judiciară este o procedură de insolvență inițiată prin declararea [OR 10] stării de insolvență a debitorului menționat, în sensul că face referire numai la transferurile care prezintă în mod strict caracterul de lichidare propriu procedurii sau fazei de lichidare în care se află această procedură, astfel încât înstrăinarea bunurilor imobile menționate trebuie să aibă loc ca urmare a lichidării globale a patrimoniului debitorului sau, dat fiind că o procedură de concordat se poate finaliza, printre alte opțiuni, cu lichidarea societății aflate în procedura de concordat, include de asemenea orice transfer de bunuri imobile efectuat de debitorul declarat în stare de insolvență în cursul unei proceduri de concordat?

2. Articolul 199 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că „procedura de vânzare silită” la care face referire include o procedură judiciară colectivă de insolvență în cadrul căreia a avut loc, independent de orice fază de vânzare silită a patrimoniului debitorului și din simple motive de oportunitate, o vânzare voluntară a unuia sau a unora dintre bunurile debitorului sau, dimpotrivă, face referire numai la actele de executare silită destinate lichidării activelor debitorului împotriva căruia s-a pronunțat o hotărâre?

3. În această din urmă situație, în cazul în care articolul 199 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată face referire strict la actele de executare silită destinate lichidării activelor debitorului împotriva căruia s-a pronunțat o hotărâre, dispoziția citată poate fi interpretată în sensul că exclude inversarea sarcinii fiscale în scopuri de TVA în toate cazurile de transfer al unui bun imobil de către un debitor aflat în procedura de concordat din motive de oportunitate și utilitate pentru interesul procedurii de concordat și independent de orice procedură de lichidare globală a activelor acestuia, fiind necesar în acest caz să se facă abstracție de o lege națională care a extins situația de fapt prevăzută la articolul 199 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE la situații pe care această dispoziție nu le prevede?

(<sup>1</sup>) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Germania) la 8 martie 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg**

(Cauza C-129/12)

(2012/C 174/23)

*Limba de procedură: germana*

**Instanța de trimitere**

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

**Părțile din acțiunea principală**

*Reclamantă:* Magdeburger Mühlenwerke GmbH

*Pârât:* Finanzamt Magdeburg

**Întrebările preliminare**

Decizia a Comisiei din 20 mai 1998 [C(1998) 1712] (<sup>1</sup>) a acordat legiuitorului german o putere discreționară pentru formularea articolului 2 a doua teză punctul 4 din Investitionszulagengesetz ([Legea privind primele de investiții], denumită în

continuare „InvZulG 1996”), astfel cum a fost modificată prin *Steuerentlastungsgesetzes 1999* [Legea din 1999 privind derogările fiscale] din 19 decembrie 1998, în conformitate cu care această putere discreționară acoperă o schemă de ajutor care favorizează investițiile vizate în privința cărora decizia de a investi cu caracter obligatoriu a fost luată înainte de expirarea termenului de transpunere a deciziei comisiei, respectiv anterior publicării în *Bundessteuerblatt* ([Monitorul Ministerului de Finanțe], denumit în continuare „BStBl”) a măsurilor preconizate, însă furnizarea bunurilor de capital, precum și stabilirea și acordarea primelor au loc ulterior?

(<sup>1</sup>) Decizia 1999/183/CE a Comisiei din 20 mai 1998 privind ajutoarele de stat în sectorul transformării și comercializării produselor agricole care ar putea fi acordate în Germania pe baza schemelor de ajutor existente cu finalitate regională (JO L 60, p. 61).

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 19 martie 2012 — Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña**

(Cauza C-139/12)

(2012/C 174/24)

Limba de procedură: spaniola

**Instanța de trimitere**

Tribunal Supremo

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamantă: Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona

Pârâtă: Generalidad de Cataluña

**Întrebările preliminare**

1. Directiva 77/388/CEE a Consiliului (<sup>1</sup>) din 17 mai 1977 (în prezent Directiva 2006/12/CEE din 28 noiembrie 2006) impune, prin articolul 13 secțiunea B litera (d), supunerea la taxa pe valoarea adăugată, fără posibilitate de scutire, a operațiunilor privind vânzarea de acțiuni de către o persoană impozabilă în scopuri de TVA care implică transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri imobile, având în vedere excepția pe care o prevede pentru titlurile care îi conferă deținătorului, *de iure* sau *de facto*, drepturi de proprietate sau de posesie asupra unor bunuri imobile sau asupra unei părți a acestora?
2. Directiva 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 permite existența unor norme precum articolul 108 din Legea spaniolă 24/1988 privind piața valorilor mobiliare, care aplică achiziționării majorității capitalului social al societăților al căror activ este format în principal din bunuri imobile un impozit indirect diferit de TVA, numit impozit pe transferurile patrimoniale, fără a ține seama de posibila calitate de societate care desfășoară o activitate economică a persoanelor care au participat la operațiune, totuși fără a exclude situația în care, dacă bunurile imobile ar fi fost transferate în mod direct, în locul acțiunilor sau al participațiilor, operațiunea ar fi fost supusă la plata TVA-ului?

3. Este compatibilă cu libertatea de stabilire garantată prin articolul [43] CE (actualul articol 49 TFUE) și cu libera circulație a capitalurilor reglementată la articolul 56 CE (actualul articol 63 TFUE) o normă națională precum articolul 108 din legea spaniolă din 28 iulie 1988 privind piața valorilor mobiliare, astfel cum a fost modificată prin A 12-a dispoziție adițională la Legea 18/1991, care impozitează achiziționarea majorității capitalului social al societăților al căror activ este format în principal din bunuri imobile localizate în Spania, fără a permite probarea faptului că societatea al cărei control se obține desfășoară o activitate economică?

(<sup>1</sup>) Din 17 mai 1977, A șasea directivă privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, JO L 145, p. 1.

**Acțiune introdusă la 29 martie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei**

(Cauza C-151/12)

(2012/C 174/25)

Limba de procedură: spaniola

**Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Valero Jordana și B. Simon, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

**Concluziile reclamantei**

- constatarea faptului că, în ceea ce privește bazele sale hidrografice comunitare, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (8), al articolului 7 alineatul (2), al articolului 10 alineatele (1) și (2) și al punctelor 1.3 și 1.4 din anexa V la Directiva 2000/60/CE (<sup>1</sup>) a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

Comisia consideră că transpunerea dispozițiilor Directivei 2000/60/CE indicate în concluziile cererii introductive a fost efectuată în mod eronat de către Regatul Spaniei, întrucât legislația spaniolă nu se aplică decât bazinelor hidrografice intercomunitare din Spania. În consecință, transpunerea dispozițiilor menționate nu a fost realizată în ordinea juridică spaniolă în ceea ce privește bazele intracomunitare (ale căror ape curg în interiorul unei comunități autonome).

(<sup>1</sup>) JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193.

**Acțiune introdusă la 29 martie 2012 — Comisia Europeană/Bulgaria****(Cauza C-152/12)**

(2012/C 174/26)

Limba de procedură: bulgara

**Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Vasileva și H. Støvlbæk)

Pârâtă: Republica Bulgaria

**Concluziile reclamantei**

- constatarea faptului că **Republica Bulgaria** nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (3) și al articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE <sup>(1)</sup>,
- obligarea Republicii Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

În cererea formulată la 16 martie 2012, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) solicită Curții constatarea faptului că Republica Bulgaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (3) și al articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE deoarece sistemul de tarifare al administratorului infrastructurii în Bulgaria nu este întemeiat pe costul direct imputabil exploatării serviciilor de transport feroviar conform articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2001/14/CE. De altfel, Bulgaria nu a furnizat informații că și-a întemeiat tarifele pe un sistem care urmărește recuperarea în totalitate a costurilor potrivit articolului 8 alineatul (1) din directiva menționată. Din acest motiv, Bulgaria ar fi trebuit oricum să îndeplinească exigențele prevăzute la acest articol.

Comisia invocă următoarele argumente principale:

1. Prin noțiunea de costul direct imputabil exploatării serviciilor de transport feroviar trebuie să se înțeleasă costul marginal direct imputabil utilizării reale a infrastructurii feroviare, altfel spus decât „costul direct” imputabil unui serviciu de transport feroviar specific. În consecință, acest cost variază în funcție de utilizarea sau de neutilizarea infrastructurii feroviare. Urmând aceeași logică, costul acumulat fără legătură cu utilizarea reală a infrastructurii feroviare nu poate fi considerat un cost direct, chiar dacă ar avea legătură cu activități sau cu bunuri esențiale pentru circulația trenurilor pe anumite linii de cale ferată. Acest cost este fix în sensul că se acumulează chiar dacă nu se folosește deloc infrastructura feroviară.
2. Această interpretare se coroborează cu textul articolului 7 alineatul (3) care se aplică costului „direct imputabil exploatării serviciilor de transport feroviar”. Costul fix legat de

întreaga rețea feroviară nu ar fi așadar „direct imputabil” ca urmare a exploatării unui serviciu de transport feroviar specific. Prin urmare, formularea „direct imputabil” se referă la costul suplimentar rezultând din exploatarea unui serviciu de transport feroviar specific. Interpretarea propusă se coroborează și cu interpretarea sistemică a articolului 7 alineatul (3). Articolul 7 reglementează principiile de tarifare, în timp ce articolul 8 cuprinde excepțiile posibile de la aceste principii. Articolul 8 alineatul (1) menționează „[...] recuperarea în totalitate a costurilor suportate de către administratorul infrastructurii [...]”, ceea ce înseamnă că costul la care se referă articolul 7 alineatul (3) nu poate fi costul final al administratorului infrastructurii, ci costul direct imputabil exploatării unui serviciu de transport feroviar specific, mai precis un cost mai mic decât costul final. Această interpretare se coroborează cu considerentul (7) al Directivei 2001/14/CE care încurajează utilizarea optimă a infrastructurii feroviare pe cât posibil de cât mai mulți utilizatori, ceea ce presupune ca tarifarea să fie una scăzută.

3. Comisia apreciază că administratorul infrastructurii trebuie să pună pe propria cheltuială infrastructura la dispoziția transportatorilor feroviari, iar aceștia din urmă trebuie să plătească tarifele corespunzătoare costului direct. Aceasta se poate explica prin nevoia de a face infrastructura feroviară mai atractivă în vederea utilizării sale de către un mare număr de transportatori feroviari și în vederea optimizării acestei utilizări de către fiecare dintre aceștia din urmă. Aplicarea articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE este posibilă numai atunci când condițiile pe care le prevede sunt îndeplinite, și anume: pentru toate segmentele de piață în legătură cu care administratorul infrastructurii intenționează să perceapă majorări, acesta trebuie mai întâi să stabilească dacă segmentele respective se pretează la astfel de majorări. Această interpretare rezultă din textul articolului 8 alineatul (1) primul paragraf — „[...] dacă piața permite [...]” —, precum și din textul articolului 8 alineatul (1) al doilea paragraf care prevede: „Totuși, nivelul tarifelor nu trebuie să excludă utilizarea infrastructurii de către segmentele de piață care pot plăti cel puțin costul suportat direct ca urmare a exploatării serviciilor de transport feroviar [...]”.
4. Analiza completă a costului și a veniturilor administratorului bulgar al infrastructurii pentru anii 2005-2008 arată că 60-70 % din costul operațional direct calculat în Bulgaria se întemeiază pe elemente fixe, cu precădere pe impozitele pe salarii și pe obligațiile de asigurări sociale. Având în vedere cele ce precedă, Comisia a ajuns la concluzia că acest cost nu poate fi considerat un cost direct în sensul articolului 7 alineatul (3) din moment ce nu variază în funcție de exploatarea serviciilor de transport feroviar. În consecință, veniturile obținute din tarifele de utilizare a infrastructurii sunt cu mult mai mari decât costul operațional direct general. Comisia a concluzionat de aici că în Bulgaria tarifele nu sunt stabilite exclusiv pe baza costului direct imputabil exploatării serviciilor de transport feroviar.

5. Comisia a constatat pe baza informațiilor furnizate că metoda aplicată în Bulgaria în ceea ce privește tarifarea infrastructurii feroviare nu are o legătură evidentă cu analiza costului direct în sensul articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2001/14/CE.

(<sup>1</sup>) Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66).

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la 29 martie 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)**

(Cauza C-154/12)

(2012/C 174/27)

Limba de procedură: franceza

#### Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Bruxelles

#### Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Pârât: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

#### Întrebarea preliminară

Articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (<sup>1</sup>), în prezent articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (<sup>2</sup>), prin faptul că impune producătorilor din sectorul „zahărului-sfeclei” o taxă de 12 euro pe tona de zahăr căruia i se aplică o cotă, este nevalid:

— întrucât temeiul juridic utilizat de legiuitor pentru adoptarea acestei dispoziții este fostul articol 37 alineatul (2) al treilea paragraf din Tratatul CE, în prezent articolul 43 alineatul (2) din Tratatul FUE;

— întrucât, prin faptul că ar fi justificat taxa ca fiind o măsură destinată să finanțeze cheltuielile OCP în sectorul zahărului deși aceasta ar finanța în realitate ajutoarele directe și/sau ar urmări să mențină neutralitatea bugetară a reformei sectorului zahărului din 2006, legiuitorul nu ar face să reiasă în mod clar și neechivoc raționamentul care justifică instituirea taxei, astfel cum impune articolul 296 din Tratatul FUE (fostul articol 253 din Tratatul CE);

— întrucât, [dat fiind că] sectorul „zahărului-sfeclei” ar fi singurul sector în care a fost impusă o astfel de taxă cu caracter de contribuție la bugetul general al Uniunii Europene, taxa ar trebui considerată discriminatorie atât între cultivatorii care au continuat producția de sfeclă și cei care au încetat această producție, cât și între sectorul „zahărului-sfeclei” și orice alt sector agricol sau neagricol;

— întrucât ar trebui să se considere că taxa încalcă principiul proporționalității prin faptul că nu este nici adecvată, nici necesară pentru finanțarea cheltuielilor din cadrul OCP în sectorul zahărului, nici proporțională în raport cu cheltuielile reale și cu perspectivele privind cheltuielile din cadrul OCP în sectorul zahărului?

(<sup>1</sup>) JO L 58, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 77.

(<sup>2</sup>) JO L 299, p. 1.

**Acțiune introdusă la 30 martie 2012 — Comisia Europeană/Irlanda**

(Cauza C-158/12)

(2012/C 174/28)

Limba de procedură: engleza

#### Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: S. Petrova, K. Mifsud-Bonnici, agenți)

Pârâtă: Irlanda

#### Reclamanta solicită Curții:

— să constate că, prin neeliberarea autorizațiilor în conformitate cu articolele 6 și 8 din Directiva 2008/1/CE (<sup>1</sup>) sau, după caz, prin nerevizuirea și, dacă este necesar, prin neactualizarea cerințelor autorizațiilor privind 13 instalații existente în Irlanda pentru creșterea porcilor și a păsărilor și, așadar, prin neluarea măsurilor pentru funcționarea instalațiilor existente în conformitate cu articolele 3, 7, 9, 10 și 13, cu articolul 14 literele (a) și (b) și cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva PCIP până la data de 30 octombrie 2007, Irlanda a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva PCIP.

— să oblige Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

#### Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva PCIP, statele membre erau obligate să garanteze că autoritățile competente eliberează autorizațiile în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, revizuiesc și, dacă este necesar, actualizează condițiile pentru autorizațiile existente până la data de 30 octombrie 2007.



Potrivit informațiilor de care dispune, Comisia consideră că instalațiile existente în Irlanda pentru creșterea porcilor și a păsărilor funcționează în continuare fără autorizația PCIP și, așadar, concluzionează în sensul că Irlanda a încălcat obligațiile care îi revin potrivit articolului 5 alineatul (1) din Directivă.

(<sup>1</sup>) Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO L 24, p. 8).

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 11 aprilie 2012 — Peter Pinckney/KDG médiattech AG**

(Cauza C-170/12)

(2012/C 174/29)

Limba de procedură: franceza

**Instanța de trimitere**

Cour de cassation

**Părțile din acțiunea principală**

Recurent: Peter Pinckney

Intimată: KDG médiattech AG

**Întrebările preliminare**

1. Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (<sup>1</sup>) trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei pretinse încălcări a drepturilor patrimoniale de autor săvârșite prin publicarea unui conținut pe un site internet

— persoana care se consideră prejudiciată poate să introducă o acțiune în răspundere la instanțele din fiecare stat membru pe teritoriul căruia este sau a fost accesibil conținutul publicat pe internet, pentru a obține numai repararea prejudiciului cauzat pe teritoriul statului membru al instanței sesizate

sau

— trebuie, în plus, ca respectivul conținut să fie sau să fi fost destinat publicului aflat pe teritoriul acestui stat membru, sau să existe un alt element de legătură?

2. Prima întrebare trebuie să primească același răspuns în cazul în care pretinsa încălcare a drepturilor patrimoniale de autor nu rezultă din publicarea online a unui conținut dematerializat, ci, precum în cazul de speță, din oferta online a unui suport material care reproduce acest conținut?

(<sup>1</sup>) JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74

**Recurs introdus la 11 aprilie 2012 de Carrols Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 1 februarie 2012 în cauza T-291/09, Carrols Corp./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Giulio Gambettola**

(Cauza C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Limba de procedură: spaniola

**Părțile**

Recurentă: Carrols Corp. (reprezentant: I. Temiño Cenicerros, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Giulio Gambettola

**Concluziile recurente**

— Anularea în totalitate a hotărârii pronunțate de Tribunal la 1 februarie 2012 în cauza T-291/09;

— admiterea în totalitate a concluziilor prezentate în primă instanță.

**Motivele și principalele argumente**

Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii, și anume articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 (<sup>1</sup>) și jurisprudența care îl interpretează.

În hotărârea atacată, Tribunalul concluzionează că „în ceea ce privește identitatea semnelor în cauză, în lipsa oricărui alt element pertinent, aceasta nu poate demonstra reaua-credință a intervenientului”.

Într-adevăr, în Hotărârea Curții din 11 iunie 2009, *Chocolade-fabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, Rec., p. I-4893) se subliniază că „existența relei-credințe a solicitantului [...] trebuie apreciată global, ținând seama de toți factorii relevanți în speță” (punctul 37 din hotărâre). Cu toate acestea, Tribunalul analizează eronat fiecare fapt în mod individual și izolat, omițând viziunea de ansamblu și îngreunând în mod nejustificat sarcina probei care îi incumbă reclamantei, cu încălcarea dreptului său la o protecție jurisdicțională efectivă.

(<sup>1</sup>) al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă  
de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 18 aprilie 2012  
— Yvon Welte/Finanzamt Velbert**

**(Cauza C-181/12)**

(2012/C 174/31)

*Limba de procedură: germana*

**Instanța de trimitere**

Finanzgericht Düsseldorf

**Părțile din acțiunea principală**

*Reclamant:* Yvon Welte

*Pârât:* Finanzamt Velbert

**Întrebarea preliminară**

Articolele 56 și 58 din Tratatul de instituire a Comunității Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unui regim al impozitului pe succesiune propriu unui stat membru, care prevede o reducere de numai 2 000 de euro pentru nerezidenții cărora le este transmis, în cadrul succesiunii unui nerezident, un teren situat în acest stat membru, în condițiile în care o reducere de 500 000 de euro s-ar aplica în cazul în care defunctul sau beneficiarul ar avea reședința în statul membru în cauză la momentul decesului?

## TRIBUNALUL

**Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2012 — Conceria Kara/OAPI — Dima (KARRA)**

(Cauza T-270/10) <sup>(1)</sup>

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale KARRA — Mărcile naționale și comunitară figurative anterioare Kara — Denumirea socială Conceria Kara Srl și denumirea comercială Kara — Motive relative de refuz — Articolul 75 teza întâi din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 din Convenția de la Paris — Rea-credință**”]

(2012/C 174/32)

Limba de procedură: italiana

### Părțile

**Reclamantă:** Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Italia) (reprezentant: P. Picciolini, avocat)

**Pârât:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Mannucci, agent)

*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Dima-Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti (Istanbul, Turcia)*

### Obiectul

Ațiune în anulare introdusă împotriva deciziei camerei a doua de recurs a OAPI din 29 martie 2010 (cauza R 1172/2009-2) privind o procedură de opoziție între Conceria Kara Srl și Dima-Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

### Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Conceria Kara Srl la plata cheltuielilor de judecată.

<sup>(1)</sup> JO C 221, 14.8.2010.

**Hotărârea Tribunalului din 2 mai 2012 — Universal Display/OAPI (UniversalPHOLED)**

(Cauza T-435/11) <sup>(1)</sup>

[„**Marcă comunitară — Înregistrare internațională desemnând Comunitatea Europeană — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale UniversalPHOLED — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2012/C 174/33)

Limba de procedură: engleza

### Părțile

**Reclamantă:** Universal Display Corp. (Ewing, New Jersey, Statele Unite) (reprezentanți: A. Poulter și C. Lehr, solicitors)

**Pârât:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

### Obiectul

Cale de atac formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 18 mai 2011 (cauza R 215/2011-2), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal UniversalPHOLED ca marcă comunitară.

### Dispozitivul

1. Respinge calea de atac.
2. Obligă Universal Display Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

<sup>(1)</sup> JO C 298, 8.10.2011.

**Ordonanța Tribunalului din 16 aprilie 2012 — de Brito Sequeira Carvalho/Comisia**

(Cauzele conexe T-40/07 P-REV și T-62/07 P-REV) <sup>(1)</sup>

[„**Procedură — Cerere de revizuire — Fapt nou — Inexistență — Inadmisibilitate**”]

(2012/C 174/34)

Limba de procedură: franceza

### Părțile

**Recurent:** José António de Brito Sequeira Carvalho (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M. Boury, avocat)

**Cealaltă parte în proces:** Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

### Obiectul

Cerere de revizuire a Hotărârii Tribunalului din 5 octombrie 2009, de Brito Sequeira Carvalho și Comisia/Comisia și de Brito Sequeira Carvalho (T-40/07 P și T-62/07 P, nepublicată încă în Repertoriu)

**Dispozitivul**

1. *Respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă.*
2. *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(<sup>1</sup>) JO C 82, 14.4.2007.

**Ordonanța Tribunalului din 24 aprilie 2012 — El Fatmi/Consiliul**

(Cauzele conexate T-76/07, T-362/07 și T-409/08) (<sup>1</sup>)

*(„Politica externă și de securitate comună — Măsurile restrictive adoptate în vederea combaterii terorismului — Retragerea listei de persoane vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului”)*

(2012/C 174/35)

Limba de procedură: olandeza

**Părțile**

**Reclamant:** Nouriddin El Fatmi (Vught, Țările de Jos) [reprezentanți: G. Pulles și A. M. van Eik (cauzele T-76/07, T-362/07 și T-409/08), J. Pauw (cauzele T-76/07 și T-362/07) și M. Uiterwaal (T-76/07), avocați]

**Pârât:** Consiliul Uniunii Europene [reprezentanți: inițial G.-J. Van Hegelsom și E. Finnegan (T-76/07 și T-362/07), ulterior B. Driessen și E. Finnegan (T-76/07, T-362/07 și T-409/08), agenți]

**Intervenienți în susținerea pârâtului:** Regatul Țărilor de Jos [reprezentanți: inițial C. Wissels, M. de Mol și Y. de Vries, precum și M. de Grave (cauza T-76/07), ulterior C. Wissels, M. Bulterman și J. Langer, agenți]; și Comisia Europeană [reprezentanți: S. Boelaert și P. van Nuffel, precum și, inițial, J. Aquilina (cauza T-76/07), agenți]

**Obiectul**

În esență, cerere de anulare a Deciziei Consiliului din 21 decembrie 2006 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 379, p. 123, Ediție specială, 18/vol. 6, p. 66), înlocuită succesiv prin Decizia Consiliului 2007/445/CE din 28 iunie 2007 (JO L 169, p. 58), Decizia Consiliului 2007/868/CE din 20 decembrie 2007 (JO L 340, p. 100), Decizia Consiliului 2008/583/CE din 15 iulie 2008 (JO L 188, p. 21), Decizia Consiliului 2009/62/CE din 26 ianuarie 2009 (JO L 23, p. 25), Regulamentul (CE) nr. 501/2009 al Consiliului din 15 iunie 2009 (JO L 151, p. 14), Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1285/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 (JO L 346, p. 39), Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 al Consiliului din 12 iulie 2010 (JO L 178, p. 1), Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 83/2011 al Consiliului din 31 ianuarie 2011 (JO L 28, p. 14), și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 687/2011 al Consiliului din 18 iulie 2011 (JO L 188, p. 2), în măsura în care numele reclamantului figurează pe lista persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică Regulamentul

(CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 344, p. 1, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 169).

**Dispozitivul**

1. *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
2. *Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.*
3. *Comisia Europeană și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(<sup>1</sup>) JO C 117, 26.5.2007.

**Ordonanța Tribunalului din 20 aprilie 2012 — Pachtitis/Comisia**

(Cauza T-374/07) (<sup>1</sup>)

*(„Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Respingerea unei cereri având ca obiect obținerea unei copii a întrebărilor și a răspunsurilor de la testele de acces — Necompetența Tribunalului — Trimitere la Tribunalul Funcției Publice spre rejudecare”)*

(2012/C 174/36)

Limba de procedură: greaca

**Părțile**

**Reclamant:** Dimitrios Pachtitis (Atena, Grecia) (reprezentanți: inițial P. Giatagantzidis și V. Niagkou, ulterior P. Giatagantzidis și S. Stavropoulou, ulterior P. Giatagantzidis și K. Kyriazi, avocați)

**Pârâtă:** Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și I. Chatzi-geannis, agenți)

**Intervenienți în susținerea reclamantului:** Republica Elenă (reprezentanți: E. M. Mamouna și K. Boskovits, agenți); Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și S. Johannesson, agenți); și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) (reprezentant: H. Hijmans, agent)

**Obiectul**

Cerere de anulare, pe de o parte, a deciziei Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO) din 27 iunie 2007, de respingere a unei cereri a reclamantului având ca obiect obținerea accesului la întrebările care i-au fost adresate în cadrul participării acestuia la concursul general EPSO/AD/77/06, la răspunsurile oferite de acesta la întrebările respective și la grila de răspunsuri corecte la întrebările respective și, pe de altă parte, a respingerii implicite a cererii de confirmare, introdusă de reclamant la EPSO la 10 iulie 2007.

**Dispozitivul**

1. *Trimite cauza T-374/07 la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene spre rejudecare.*

2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(<sup>1</sup>) JO C 283, 24.11.2007.

**Ordonanța Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Alstom/Comisia**

(Cauza T-517/09) (<sup>1</sup>)

**(„Concurență — Piața transformatorilor de putere — Scrisoare a contabilului Comisiei — Refuz de a accepta constituirea unei garanții bancare ca mod de acoperire provizorie a amenzii — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2012/C 174/37)

Limba de procedură: franceza

**Părțile**

Reclamantă: Alstom (Levallois-Perret, Franța) (reprezentanți: J. Derenne și A. Müller-Rappard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, N. von Lingen și K. Mojzesowicz, agenți)

**Obiectul**

Pe de o parte, cerere de anulare a Deciziei C(2009) 7601 final a Comisiei din 7 octombrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/39.129 — Transformatoare de putere) prin care se impune o amendă reclamantei și, pe de altă parte, cerere de anulare a scrisorii contabilului Comisiei din 10 decembrie 2009 prin care se refuză depunerea unei garanții bancare ca mod de recuperare provizorie a acestei amenzi

**Dispozitivul**

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cererii de anulare a scrisorii contabilului Comisiei Europene din 10 decembrie 2009 prin care se refuză depunerea unei garanții bancare ca mod de acoperire provizorie a amenzii impuse prin Decizia C(2009) 7601 final a Comisiei din 7 octombrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/39.129 — Transformatoare de putere)
2. Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

(<sup>1</sup>) JO C 51, 27.2.2010.

**Ordonanța Tribunalului din 16 aprilie 2012 — F91 Diddeléng și alții/Comisia**

(Cauza T-341/10) (<sup>1</sup>)

**(„Acțiune în anulare — Clasarea unei plângeri — Neinițierea unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Inexistența unui act atacabil — Inadmisibilitate”)**

(2012/C 174/38)

Limba de procedură: franceza

**Părțile**

Reclamant: F91 Diddeléng (Dudelage, Luxemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Franța), Thomas Gruszczynski (Amnéville,

Franța), Rainer Hauck (Maxdorf, Germania), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Franța) și Yann Thibout (Algrange, Franța) (reprezentanți: L. Misson, C. Delrée și G. Ernes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Rozet și P. Van Nuffel, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondercange, Luxemburg) (reprezentanți: inițial K. Daly, solicitor, și D. Keane, SC, ulterior K. Daly)

**Obiectul**

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 3 iunie 2010 de clasare a plângerii depuse de reclamanți împotriva Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), cerere de anulare a regulamentelor FLF care încalcă articolele 39 CE și 81 CE, precum și o cerere prin care se solicita aplicarea „oricărei sancțiuni utile”.

**Dispozitivul**

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. F91 Diddeléng, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar și Yann Thibout suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Fédération luxembourgeoise de football (FLF) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(<sup>1</sup>) JO C 301, 6.11.2010.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 aprilie 2012 — Hassan/Consiliul**

(Cauza T-572/11 R II)

**(„Procedură privind măsurile provizorii — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Cerere de măsuri provizorii — Cerere nouă — Fapte noi — Lipsă — Inadmisibilitate”)**

(2012/C 174/39)

Limba de procedură: franceza

**Părțile**

Reclamant: Samir Hassan (Damasc, Siria) (reprezentanți: É. Morgan de Rivery și E. Lagathu, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Kyriakopoulou și M. Vitsentzatos, agenți)



**Obiectul**

Cerere de măsuri provizorii, în special, cerere de suspendare a punerii în aplicare a măsurilor restrictive pe care Consiliul le-a adoptat împotriva Siriei, în măsura în care aceste măsuri îl privesc pe reclamant

**Dispozitivul**

1. *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
2. *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 aprilie 2012  
— Ternavsky/Consiliul**

(Cauza T-163/12 R)

*(„Măsuri provizorii — Politica externă și de securitate comună  
— Măsuri restrictive împotriva Belarusului — Înghetarea  
fondurilor și a resurselor economice — Cerere de suspendare  
a executării — Nerespectarea cerințelor de formă —  
Inadmisibilitate”)*

(2012/C 174/40)

Limba de procedură: franceza

**Părțile**

*Reclamant:* Anatoly Ternavsky (Moscova, Rusia) (reprezentanți: C. Rapin și E. Van den Haute, avocați)

*Părât:* Consiliul Uniunii Europene

**Obiectul**

Cerere de suspendare a executării punctului 2 din anexa II la Decizia de punere în aplicare 2012/171/PESC a Consiliului din 23 martie 2012 privind punerea în aplicare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsuri restrictive împotriva Belarusului (JO L 87, p. 95) și a punctului 2 din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 265/2012 din 23 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsurile restrictive împotriva Belarus (JO L 87, p. 37).

**Dispozitivul**

1. *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
2. *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

**Acțiune introdusă la 2 martie 2012 — Franța/Comisia**

(Cauza T-135/12)

(2012/C 174/41)

Limba de procedură: franceza

**Părțile**

*Reclamantă:* Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter și J. Rossi, agenți)

*Părâtă:* Comisia Europeană

**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivul și principalele argumente**

Prin cererea introductivă formulată, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 9403 final a Comisiei din 20 decembrie 2011 prin care se declară compatibil cu piața internă, în anumite condiții, ajutorul acordat de Republica Franceză în favoarea France Télécom privind reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat care lucrează pentru France Télécom [ajutorul de stat nr. C 25/2008 (ex NN 23/2008)].

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, care cuprinde două aspecte, întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a considerat că reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat care lucrează pentru France Télécom constituia un ajutor de stat. Reclamanta susține că:
  - Comisia ar fi considerat în mod eronat că reducerea contribuției care trebuie plătită statului de France Télécom nu compensează dezavantajul structural suportat de această întreprindere în urma intrării în vigoare a legii din 1990 și că măsura acordă France Télécom un avantaj;
  - cu titlu subsidiar, Comisia ar fi considerat în mod eronat că France Télécom a beneficiat de un avantaj începând din anul 1996, în pofida plății unei contribuții forfetare excepționale de către această întreprindere.
2. Al doilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe o încălcare a articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, întrucât Comisia a condiționat compatibilitatea măsurii în cauză de respectarea condiției prevăzute la articolul 2 din decizia în litigiu. Acest al doilea motiv cuprinde două aspecte.
  - Prin intermediul primului aspect, reclamanta susține că articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE a fost încălcat de Comisie atunci când aceasta a considerat că rata de echitate concurențială nu era atinsă în speță ca urmare a neluării în considerare a riscurilor care nu sunt comune la calcularea contribuției plătite de France Télécom în urma intrării în vigoare a legii din 1996.
  - Prin intermediul celui de al doilea aspect, reclamanta susține, cu titlu subsidiar, că articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE a fost încălcat de Comisie atunci când aceasta a refuzat să aprecieze insuficiența ratei de echitate concurențială ținând seama de plata unei contribuții forfetare excepționale de către France Télécom și atunci când a concluzionat că această întreprindere nu fusese pusă într-o situație de echivalență completă cu concurențele sale până în 2043.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât Comisia ar fi refuzat să rețină o rată de 7 % drept rată de actualizare a contribuției forfetare excepționale.

**Acțiune introdusă la 12 aprilie 2012 — Deutsche Börse/Comisia**

**(Cauza T-175/12)**

(2012/C 174/42)

*Limba de procedură: engleza*

**Părțile**

*Reclamantă:* Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Germania)  
(reprezentanți: C. Zschocke, J. Beninca și T. Schwarze, avocați)

*Pârâtă:* Comisia Europeană

**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei COMP/M.6166 a Comisiei, Deutsche Börse/NYSE Euronext, din 1 februarie 2012 și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

- Primul motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a evaluat în mod corespunzător presiunile concurențiale orizontale cărora le sunt supuse părțile, modul în care Comisia a apreciat tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extra-bursiere și afirmația acesteia potrivit căreia părțile ar exercita reciproc presiuni asupra taxelor bursiere fiind afectat de erori de drept și de apreciere. În plus, afirmația Comisiei potrivit căreia părțile exercită presiuni una asupra alteia prin intermediul concurenței în domeniul inovației este vădit incorectă, iar analiza acesteia privind concurența dintre platformele de tranzacționare nu era bazată pe dovezi convingătoare și coerente. De asemenea, Comisia nu a luat în considerare în mod corespunzător constrângerile determinate de cerere, întrucât nu a analizat și evaluat rolul crucial avut de clienții părților, printre care se numără principalii participanți la tranzacțiile extrabursiere, și nu a efectuat nicio analiză cantitativă.
- Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că evaluarea pârâtei referitoare la afirmațiile părților privind creșterile de eficiență este afectată de erori vădite și nu este susținută de dovezi convingătoare și coerente. Comisia a acceptat în mod greșit că numai unele dintre creșterile de eficiență sunt verificabile, specifice fuziunii și de natură să profite în mod direct clienților și a afirmat în mod incorect că acestea nu erau

suficiente pentru a compensa efectele asupra concurenței produse de fuziune. Privitor la evaluarea Comisiei referitoare atât la reducerile garanțiilor, cât și la beneficiile legate de lichidități, Comisia a încălcat dreptul părților de a fi audiate prin faptul că s-a bazat pe probe și pe argumente prezentate după audiere, fără a da părților posibilitatea de a formula observații în privința acestora. Teoria Comisiei referitoare la amânarea acordării beneficiilor și la posibilitatea recuperării acestora, precum și evaluarea Comisiei cu privire la măsura în care reducerile garanțiilor sunt specifice fuziunii erau bazate pe teorii și cerințe noi, care nu sunt susținute de Orientările Comisiei privind concentrările orizontale <sup>(1)</sup>.

- Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a evaluat în mod corespunzător măsurile de corecție propuse de părți. Respingerea angajamentului referitor la cedarea totală a activităților referitoare la instrumentele financiare derivate bazate pe acțiuni individuale desfășurate de NYX (reclamanta și NYSE Euronext) care se suprapun unele cu altele, inclusiv cesionarea instrumentului BClear al NYX, s-a bazat pe dovezi incorecte. Pretinsa „relație de simbioză” existentă între instrumentele financiare derivate bazate pe acțiuni individuale și cele bazate pe indici bursieri nu există, este în contradicție cu analiza realizată chiar de Comisie în ceea ce privește definiția pieței și a fost invocată cu încălcarea dreptului la apărare al părților. Respingerea de către Comisie a angajamentului referitor la acordarea de licențe pentru programele informatice este greșită și contrazice concluziile acesteia privind concurența în domeniul tehnologic.

<sup>(1)</sup> Orientări privind evaluarea concentrărilor orizontale în temeiul Regulamentului Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, C 31, p. 5, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 56).

**Acțiune introdusă la 16 aprilie 2012 — Bank Tejarat/Consiliul**

**(Cauza T-176/12)**

(2012/C 174/43)

*Limba de procedură: engleza*

**Părțile**

*Reclamantă:* Bank Tejarat (Teheran, Iran) (reprezentanți: S. Zaiwalla, P. Reddy, și F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC și R. Blakeley, Barrister)

*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene

## Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea punctului 2 din tabelul I.B. din anexa I la Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea punctului 2 din tabelul I.B. din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 54/2012 al Consiliului din 23 ianuarie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea punctului 105 din tabelul B, din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- constatarea faptului că articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului nu se aplică reclamantei;
- constatarea faptului că anularea punctului 2 din tabelul I.B. din anexa la Decizia 2012/35/PESC a Consiliului și la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 54/2012 al Consiliului, precum și a punctului 105 din tabelul B din anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului au efect imediat; și
- obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată.

## Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

### 1. Primul motiv potrivit căruia:

- criteriile esențiale de desemnare potrivit măsurilor contestate nu sunt îndeplinite în cazul reclamantei deoarece nu există un temei de fapt sau de drept pentru desemnarea sa; Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit dacă aceste criterii sunt sau nu sunt îndeplinite; și
- Consiliul a desemnat-o pe reclamantă pe baza unor elemente de probă insuficiente pentru a stabili că au fost îndeplinite criteriile și, prin urmare, a săvârșit o (altă) eroare vădită de apreciere, deoarece reclamanta nu îndeplinește niciunul dintre cele cinci criterii de desemnare prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 267/2012 și, Consiliul nu a furnizat nicio dovadă contrară.

### 2. Al doilea motiv potrivit căruia:

- desemnarea reclamantei s-a făcut cu încălcarea drepturilor și libertăților sale fundamentale ale reclamantului, inclusiv a dreptului său la desfășurarea unor activități economice și comerciale și la folosirea netulburată a posesiei sale și/sau cu încălcarea principiului proporționalității.

### 3. Al treilea motiv întemeiat potrivit căruia:

- în orice caz, Consiliul a încălcat normele fundamentale de procedură având în vedere că: a) nu a informat-o pe reclamantă în mod individual cu privire la desemnarea sa; b) nu a furnizat o motivare suficientă și adecvată, și c) nu a respectat dreptul acesteia la apărare și dreptul său la o protecție jurisdicțională efectivă.

## Acțiune introdusă la 20 aprilie 2012 — Spraylat/ECHA

(Cauza T-177/12)

(2012/C 174/44)

Limba de procedură: germana

## Părțile

Reclamantă: Spraylat GmbH (Aachen, Germania) (reprezentant: K. Fischer, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (AEPC)

## Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea taxei administrative stabilite în sarcina reclamantei de către pârâtă la 21 februarie 2012, notificată pârâtei la 21 februarie 2012 (factura nr. 10030371);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, reclamanta solicită anularea Deciziei SME(2012)1445 din 15 februarie 2012.

## Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 <sup>(1)</sup> și a Regulamentului (CE) nr. 340/2008 <sup>(2)</sup>

Reclamanta susține că, potrivit celor două regulamente, singurul motiv legal pentru perceperea taxei administrative în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2004 constă numai în acoperirea costurilor administrative pe care le presupune pentru AEPC examinarea unei înregistrări în funcție de dimensiunile întreprinderii și că acest aspect nu este luat în considerare la stabilirea taxei administrative potrivit deciziei consiliului de administrație al AEPC (MB/D/29/2010). De asemenea, este nelegală o percepere progresivă a taxei administrative în funcție de dimensiunile întreprinderii, întrucât această abordare conduce la o situație în care întreprinderile mai mari trebuie să suporte o parte din costurile pe care le presupune examinarea, efectuate de întreprinderi mai mici.



2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

În conformitate cu acest principiu, taxa administrativă percepută de pârâtă trebuie să fie proporțională cu serviciul prestat de aceasta. Reclamanta consideră că acest lucru nu este valabil dacă se compară suma percepută, 20 700 de euro, cu serviciul administrativ pe care pârâta l-a prestat în mod efectiv.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității

În această privință, reclamanta susține că diferențierea cuantumului taxei administrative în funcție de dimensiunile întreprinderii constituie o diferență de tratament nelegală. În plus, prin modificarea practicii sale administrative, pârâta încalcă principiul egalității atunci când acordă reclamantei un tratament diferit față de alți solicitanți, cărora pârâta le-a permis ca, după primirea unui număr de înregistrare, să modifice dimensiunile întreprinderii pentru a evita în acest fel plata taxei administrative.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice și a dreptului la bună administrare

În pofida faptului că pârâtul a înțeles că, în practică, stabilirea corectă a dimensiunilor întreprinderii este dificil de realizat, pârâta — încălcând dreptul la bună administrare — nu a dat reclamantei posibilitatea de a modifica cifrele pentru a evita plata taxei administrative.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe delegarea nelegală de competențe legislative către pârâtă

Articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2004 permite pârâtei să perceapă o taxă administrativă fără a se preciza în detaliu condițiile în care se percepe taxa și în special aspectele cantitative. În opinia reclamantei, acest lucru constituie o delegare nelegală de competențe legislative către pârâtă.

(<sup>1</sup>) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

(<sup>2</sup>) Regulamentul (CE) nr. 340/2008 al Comisiei din 16 aprilie 2008 privind redevențele și drepturile plătite Agenției Europene pentru Produse Chimice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) (JO L 107, p. 6).

**Acțiune introdusă la 17 aprilie 2012 — Khwanda/Consiliul**

(Cauza T-178/12)

(2012/C 174/45)

Limba de procedură: engleza

**Părțile**

Reclamant: Mahran Khwanda (Damasc, Siria) (reprezentați: S. Jeffrey și S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC și R. Blakeley, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea punctului 22 din anexa la Decizia de punere în aplicare 2012/37/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de punere în aplicare a Deciziei 2011/782/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria în măsura în care se aplică reclamantului;
- anularea punctului 22 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 55/2012 al Consiliului din 23 ianuarie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO L 19, p. 6) în măsura în care se aplică reclamantului;
- constatarea faptului că articolul 18 alineatul (1) și articolul 19 alineatul (1) din Decizia 2011/782/PESC (<sup>1</sup>) nu se aplică reclamantului;
- constatarea faptului că articolul 14 alineatul (1) și articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul 36/2012 (<sup>2</sup>) nu se aplică reclamantului;
- constatarea faptului că anularea punctului 22 din anexa la Decizia 2012/37/PESC și a punctului 22 din anexa la Regulamentul 55/2012 au efect imediat; și
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

**Motivele și principalele argumente**

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv potrivit căruia:

- criteriile esențiale de desemnare potrivit măsurilor contestate nu sunt îndeplinite în cazul reclamantului deoarece nu există un temei de fapt sau de drept pentru desemnarea sa; Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere în această privință; și, în plus, Consiliul l-a desemnat pe reclamant pe baza unor elemente de probă insuficiente;

— reclamantul a furnizat dovezi concrete și substanțiale cu privire la cererea sa și la faptul că a luat măsuri active pentru a împiedica forțe progovernamentale să aibă acces la flota de autobuze a Kadmous Transport. La rândul său, Consiliul nu a prezentat elemente de probă suficiente pentru contestarea acestor afirmații.

## 2. Al doilea motiv potrivit căruia:

— desemnarea reclamantului încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale reclamantului, inclusiv dreptul său la viață și familie, precum și dreptul la respectarea bunurilor sale și/sau încalcă principiul proporționalității.

## 3. Al treilea motiv potrivit căruia:

— în orice caz, Consiliul a încălcat normele fundamentale de procedură având în vedere că: a) nu l-a informat pe reclamant în mod individual cu privire la desemnarea sa; b) nu a furnizat o motivare suficientă și adecvată, și c) nu a respectat dreptul acestuia la apărare și dreptul său la o protecție jurisdicțională efectivă.

<sup>(1)</sup> JO L 319, p. 56.

<sup>(2)</sup> JO L 16, p. 1.

## Acțiune introdusă la 26 aprilie 2012 — Bateni/Consiliul

(Cauza T-181/12)

(2012/C 174/46)

Limba de procedură: germana

### Părțile

Reclamant: Naser Bateni (Hamburg, Germania) (reprezentanți: J. Kienzle și M. Schlingmann, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

### Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, în măsura în care se referă la reclamant;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură, în special a celor efectuate de reclamant.

### Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantul

— Consiliul a încălcat dreptul reclamantului la o protecție jurisdicțională efectivă și în special obligația de motivare, întrucât nu a furnizat o motivare suficientă cu privire la includerea reclamantului în anexa la regulamentul atacat.

— Consiliul a încălcat dreptul reclamantului de a fi ascultat, întrucât nu i-a acordat posibilitatea prevăzută la articolul 46 alineatele (3) și (4) din regulamentul atacat de a prezenta observații cu privire la includerea sa pe lista sancțiunilor și, astfel, de a determina o reexaminare a deciziei de către Consiliul.

2. Al doilea motiv întemeiat pe lipsa unui temei pentru includerea reclamantului pe lista sancțiunilor

— Motivele furnizate de Consiliu cu privire la includerea reclamantului pe lista sancțiunilor nu permit identificarea exactă a temeiului juridic avut în vedere de Consiliu.

— O activitate desfășurată de reclamant numai până în luna martie 2008 nu justifică includerea acestuia pe lista sancțiunilor în luna decembrie 2011.

— Activitatea reclamantului în calitate de director al Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH nu justifică includerea acestuia pe lista sancțiunilor, în special întrucât Tribunalul Uniunii Europene a anulat Regulamentul (UE) nr. 961/2010 <sup>(1)</sup> în măsura în care se referă la HTTS GmbH.

— Simplul fapt că reclamantul a fost directorul unei societăți engleze, care între timp a fost dizolvată, nu ar permite în niciun mod să se concluzioneze că ar fi întrunit unul dintre motivele prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din regulamentul atacat, necesare pentru includerea reclamantului pe lista sancțiunilor.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental al reclamantului la respectarea proprietății

— Includerea reclamantului pe lista sancțiunilor ar constitui o ingerință nejustificată în dreptul său fundamental la proprietate, întrucât, dată fiind motivarea insuficientă furnizată de Consiliu, reclamantul nu este în măsură să înțeleagă motivele pentru care a fost inclus pe lista persoanelor vizate de aceste sancțiuni.

— Includerea reclamantului pe lista sancțiunilor este vădit neadecvată pentru a atinge obiectivele urmărite de regulamentul atacat și constituie, în plus, o ingerință disproporționată în dreptul său la proprietate.

<sup>(1)</sup> Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1).

**Acțiune introdusă la 26 aprilie 2012 — HTTS/Consiliul****(Cauza T-182/12)**

(2012/C 174/47)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

*Reclamantă:* HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentați: J. Kienzle și M. Schlingmann, avocați)

*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene

**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, în măsura în care o privește;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, în special a cheltuielilor efectuate de aceasta.

**Motivele și principalele argumente**

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

## 1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare

- Consiliul a încălcat dreptul reclamantei la protecție jurisdicțională efectivă, în special obligația de motivare, prin faptul că nu a motivat suficient reincluderea sa pe lista persoanelor, organismelor și a entităților supuse măsurilor restrictive în temeiul articolului 23 din regulamentul atacat.
- Consiliul a încălcat dreptul reclamantei de a fi ascultată prin faptul că nu i-a oferit posibilitatea de a-și exprima poziția înainte de a fi inclusă din nou pe lista persoanelor vizate de sancțiuni și, astfel, de a determina o nouă apreciere din partea Consiliului.

## 2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa temeiului pentru reincluderea pe lista persoanelor vizate de sancțiuni

- Motivele invocate de Consiliu pentru reincluderea reclamantei pe lista persoanelor vizate de sancțiuni nu privesc acest aspect și, pe fond, sunt eronate. În special, reclamanta nu se află sub controlul IRISL.
- Reincluderea reclamantei pe lista persoanelor vizate de sancțiuni este determinată de o apreciere vădit eronată a Consiliului cu privire la situația și la activitățile sale.

## 3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la respectarea proprietății

- Reincluderea reclamantei pe lista persoanelor vizate de sancțiuni reprezintă o atingere nejustificată a dreptului său fundamental la proprietate, întrucât nu a fost în măsură să înțeleagă, din cauza motivării insuficiente a Consiliului, motivele pentru care a fost inclusă pe lista persoanelor vizate de sancțiuni.
- Includerea reclamantei pe lista persoanelor vizate de sancțiuni reprezintă o atingere disproporționată a dreptului său de proprietate și este vădit inadecvată pentru îndeplinirea obiectivelor urmărite de regulamentul atacat. În orice caz, includerea ar depăși ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective.

**Acțiune introdusă la 23 aprilie 2012 — HUK-Coburg/Comisia****(Cauza T-185/12)**

(2012/C 174/48)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

*Reclamantă:* HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Coburg, Germania) (reprezentați: A. Birnstiel, H. Heinrich și A. Meier, avocați)

*Pârâtă:* Comisia Europeană

**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 23 februarie 2012 prin care a fost respinsă cererea reclamantei de acces la anumite documente ale unei proceduri de constatare a încălcării regulilor privind înțelegerile (COMP/39.125 — Carglass);
- obligarea pârâtei la plata propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor suportate de reclamantă.

**Motivele și principalele argumente**

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

## 1. Primul motiv întemeiat pe lipsa unei analize detaliate a documentelor descrise în cerere

În cadrul primului motiv, reclamanta susține că decizia nu se bazează pe o analiză concretă și individuală a fiecăruia dintre documentele în cauză. În opinia reclamantei, decizia atacată s-a bazat pe premisa generală eronată în drept că, în această situație, se poate aplica o excepție de la regula accesului la documente.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

Reclamanta susține că, în decizia sa, Comisia a motivat prin considerații generale și, prin urmare, insuficiente, respingerea cererii în integralitatea sa. În opinia reclamantei, aceasta constituie o încălcare a obligației de motivare și, implicit, o încălcare a normelor fundamentale de procedură.

3. Al treilea motiv întemeiat pe interpretarea și aplicarea eronată a articolului 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 <sup>(1)</sup>

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că interpretarea și aplicarea de către Comisie a excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 sunt eronate în drept. În opinia reclamantei, Comisia nu a respectat raportul regulă/

excepții și a acționat în temeiul unei interpretări prea largi a noțiunilor „protecția activităților de anchetă” și „protecția intereselor comerciale”.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe neluarea în considerare a faptului că aplicarea dreptului înțelegerilor în cadrul dreptului privat constituie un interes public în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că, prin nedivulgarea documentelor în cauză, Comisia a încălcat în mod eronat un interes public superior. În opinia reclamantei, în evaluarea comparativă a intereselor, Comisia ar fi trebuit, în special, să ia în considerare faptul că aplicarea dreptului înțelegerilor în cadrul dreptului privat constituie de asemenea un interes public în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

---

<sup>(1)</sup> Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3 p. 76).

## TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

### Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2011 — ZZ/Comisia

(Cauza F-126/11)

(2012/C 174/49)

*Limba de procedură: franceza*

#### Părțile

*Reclamant:* ZZ (reprezentant: M. Boury, avocat)

*Pârâtă:* Comisia Europeană

#### Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei AIPN în măsura în care impune o sancțiune disciplinară sub forma unei muștrări adresate reclamantului

#### Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN CMS 10/038 de sancționare cu muștrare a reclamantului, precum și a deciziei AIPN nr. R/393/11, care o confirmă pe cea dintâi;
- constatarea că sancțiunea muștrării aplicată de AIPN reclamantului fără prezentarea unor probe valabile ale pretinselor acte de hărțuire reproșate și fără realizarea unei reale cercetări judecătorești independente, imparțiale și echitabile, care să permită stabilirea caracterului real și veridic al pretinselor acte de hărțuire care ar fi fost săvârșite de reclamant față de colegul său este discreționară și constituie un act de discriminare a reclamantului de către AIPN;
- constatarea că, în cauză, reclamantul a suferit grave prejudicii morale și materiale și că, prin urmare, are dreptul de a obține repararea acestora. Aceste prejudicii trebuie evaluate potrivit unor criterii care trebuie stabilite de Tribunal;
- constatarea, în special, că, în prezenta cauză și în cauzele anterioare și conexe, reclamantul a fost victima unor încălcări grave ale drepturilor fundamentale ale omului, a

drepturilor prevăzute în tratate, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Convenția europeană a drepturilor omului și că, în consecință, are dreptul de a obține repararea acestor încălcări, potrivit aprecierii Tribunalului.

---

### Acțiune introdusă la 29 martie 2012 — ZZ/Comisia

(Cauza F-28/12)

(2012/C 174/50)

*Limba de procedură: italiana*

#### Părțile

*Reclamant:* ZZ (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

*Pârâtă:* Comisia Europeană

#### Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei implicite de respingere a cererii reclamantului prin care acesta a solicitat, în primul rând, eliminarea unei fraze din raportul medical din 28 februarie 2008, în al doilea rând, trimiterea raportului corectat în acest sens medicului ales de reclamant și, în al treilea rând, eliminarea, cu caracter general, din dosarul cu privire la accidentul de muncă a oricărei informații referitoare la faptul, despre care reclamantul susține că este fals, că praful cu care reclamantul a intrat în contact s-a dovedit în cele din urmă a fi praful alb al copiei unui ziar la care era abonat

#### Concluziile reclamantului

- anularea deciziei prin care a fost respinse pretențiile formulate de reclamant prin cererea din 23 decembrie 2010;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei prin care a fost respinsă reclamația din 10 iulie 2011 împotriva deciziei de respingere a cererii din 23 decembrie 2010;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.





**Prețul abonamentelor în 2012**  
**(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)**

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

**Distribuire și abonamente**

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

[http://publications.europa.eu/others/agents/index\\_ro.htm](http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm)

**EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.**

**Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>**

